S. Kuşu

ÇATI

M.T.T.B

HABER - YORUM - AKSİYON

AYLIK GAZETE - FİATI 250 KRŞ.

Dönem: 2 Mart 1976 Sayı: 11

İSTİKLÂL MARŞI'NIN RUHU...

"EY BENİM RABBİM! ŞU KAHRAMAN ÂSKERLERİN BÜTÜN DİLEKLERİ, İSM-İ CELÂLİNİ İNGİLİZLERE VE FRANSIZLARA TANITMAK. SEN BU ŞEREFLİ DİLEĞİ İHSAN EYLE.."

www.mimarlikmuzesi.com

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?

Âdil MURAT

TÜRKİYE'li komünistler ikiye ayrılmış vaziyetteler. Maoistler ve Sovyetçiler... Bir müddet evvel DİSK Genel Başkanı bir bildiri yayınlayarak Maocuları kınadı ve onları **«İşçi sınıfına ihanet ve milliyetçi cephenin ekmeğine yağ sürmek»** le itham etti. Birbirlerine **«Hain, Revizyonist, Sosyal Emperyalist Rusya'nın uydusu»** olmakla itham eden bu Türkiye'liler artık: Sen Mao'cusun, Pekincisin; **«Sen Sovyet Emperyalistlerinin oyuncağısın!»** diye itham etmekte ve zaman zamanda dövüşmektedirler. Disk başkanının ithamına sebebiyet veren hâdiseler, adlî tıp önünde Rusya'yı kınayan yazıları yazdırmamak için iki sol grubun çatıştığı hâdiseler gibi... Mao'cularla Sovyetçiler arasındaki mücadeleyi aksettiren bir yazı Millî Gençlik Şubat sayısında Abdullah Gül'ün kaleminden çıktı. Bu yazımız ona ilâve mahiyetindedir.

Bir zamanlar (1960 sonrası) umumî efkârda bir mücadele vardı: «Türkiye'de komünizm tehlikesi var mı yok mu?» Sol ve ilerici (!) gazeteler: **«Efendim her ilerici fikre komünizm diyorlar ne demek? Aslında bunlar Atatürk devrimciliğine karşı dinsel irtica'nın iftiralarıdır. Türkiye'de bugün tek bir komünist yoktur!»** denilmekteydi kozmopolit, sosyetik, bürokratik zümreler arasında bu fikir öylesine yerleşmişti ki «Devrimci» yim diyen herkes ilerici ve Atatürkçü çevrelerden himaye görüyor ve kar şısındaki zümreler **«Yobazlık gericilik, irtica»** ithamlarına maruz kalıyordu. Bu durum ne zamana kadar sürdü? 12 Mart'a kadar. 12 Mart muhtırası ve ardından gelen örfî idare ile Türkiye rad yoları ilk defa **«Anarşist» «Komünist eşkiya»** kelimelerini halka duyurdu. O zamana kadar **«Türkiye'de komünist var mı?»** diye aptal aptal konuşan bir takım zümreler bir kaç uyanık general'in farkettiği ve MİT raporlarıyla komünist ihtilâl hazırlıklarından haber alınmış, sessiz bir operasyonla bu hareket bastırıldıktan sonra umumî efkâra aktarılan malûmatlarla güya uyanmıştı...

«Biz ne Türk'üz ne de Müslüman! Biz ihtilâlci köylü ve işçi komünist partisinin neferleriyiz!» sözleriyle dolup taşan sıkı yönetim mahkemelerinin dosyaları... 26 Nisan 1971 den 20 Ocak 1973'e kadar yapılan operasyonlarda: 37 makinalı tüfek, 2455 piyade tüfeği, 757 otomatik makinalı tabanca, 4,5 milyon mermi, 159 el bombası, 750 dinamit lokumu, 246 tahrip kalıbı, 154 çeşit fünye 470 adet M4 tahrip filitreleri, 57 telsiz, 72 roket atar, 26 elektronik malzeme, 23 havan sevk barutu vb... Milyarlık silâhlar ele geçerken; **«Türkiye'de komünizm var mı?»** diyenler güya uyanıyorlardı... Komünizm «Ben komünizm- Vallahi billahi komünist ihtilâlciyim. Geleceğim ve sizi Sovyet Rusya veya Çin'e bağlıyacağım. Kurtulmak istersen Macaristan veya Çekoslovakya gibi tanklarımla girip hepinizi kan ve ateşe boğacağım. Kırım Türkleri gibi hepinizin soyunu kurutacağım» diye gelmezdi elbet! «Sosyalizm», «Halkların kurtuluşu» gibi sloganlar arkasına saklanarak gelirdi... Ama komünizmin ne olduğunu, nasıl gelebileceğini bilmeyen ve ruhunu ayakta tutan dayanaklarının da devrimcilik adıyla dinamitlendiğini bir ülkede halk, komünizme karşı silâhsızdı. Ve gelen Komünizm- de Komünist yoldaşlarına **«Devrimci»** adıyla eylem yaptırıyordu... Devrimcilik ise Türkiye'nin son elli yılının **«Kutsal» «tabu»** kelimesiydi... Zaten 50 yılın **«Devrimcilik»** şampiyonu zümrelerinin **«bürokrasi»** nin çocukları ellerine silâhları almış «halka dönük» birer eylemci olmuşlardı...

12 Mart muhtırası ve 1973 seçimlerine kadarki devrede Türkiye'de ne halledildi? Hiç bir şey! Bu vaziyetin umumî tahlili Millî Gençlik'in 3. sayısında **«Yarıda kalan ümit mi?»** başyazısında yapıldı. Bugün değişen hiç bir şey yoktur. Bugün gene «Türkiye'de Komünizm yok! Emperyalizm var!» denilmekte; sol militanlar üniversiteleri basmakta; Zibil gibi militan dergileri ihtilâl çığlıkları atmakta; Stalin, Lenin, Kastro, Mao'nun kitapları bütün Türkiye'nin kitapçılarının vitrinlerini veya kitap sergilerini doldurmaktadır... 12 Mart tan evvel Che Guevera'nın anılarını yayınlayan; Devrimlere ağıtlar yazan Cumhuriyet gazetesi bugün de gene **«Devrimci — Atatürkçü ve ilerici»** yâveleriyle yayınlar yapmakta Türkiye'nin bürokratlarının ceplerini süslemektedir... Ve gene onları uyutmaktadır. Cumhuriyet'in İlhan Selçuk'u **«Bugün Türkiye'de Komünizm tehlikesi yok!»** (Bak 26 Şubat Cumhuriyet) demektedir. Elbette olmaz hazret!

Komünizmi cennet rejimi kabul edenler için Komünizm bir tehlike olabilir mi? Yalnız işin garip tarafı Türkiye'nin en kozmopolit sosyetik muhitlerinde ve talebe kesiminde Cumhuriyet en fazla okunan gazetedir. (Türkiye'deki basının içyüzünü öğrenmek isteyenler Millî Gençlik'in Şubat sayısındaki «Bir milletin basını ihanet içinde olursa... ya zımızı okusunlar.)

Gittikçe kızışan Sovyetçi — Maocu ihtilâfı yeni yeni veçheler kazanıyor. Sovyet komünist partisinin 25. kongresi Sovyetçi basında ilgiyle takip edilirken, Maocular Brejnev yoldaşa veryansın etmektedirler. TİP yanlısı ve Maocuların düşmanı bir haftalık gazete S.B.K.P. 25. kongresini hararetle haber veriyor!

«1976-80 tasarısının son bölümünde ise, 10. beş yıllık plânın başarıyla gerçekleşmesi için, ekonomik ve kültürel insanın bütün alanlarında partinin öncülüğünün daha da geliştirilmesi gerektiği bildiriliyor. Tasarı, partinin tüm örgütlerinin kitlelerin çalışma şevkine önderlik etmesini, plân hedeflerinin gerçekleştirilmesi mücadelesinde emekçi halkı seferber etmesini Sovyet halkını çalışmaya karşı Komünist bir tavır almada» tutarlı olarak eğitmesini öngörüyor.

Delegelerinin yarıdan çok fazlasının sanayi ve tarım emekçilerinin oluşturduğu S.B.K.P. 25. kongresi bütün dünyada dikkatle izleniyor. Yürüyüşün bundan sonraki sayılarında 25. kongrenin gelişimi ve yankıları yer alacak.

Sovyetler dururken Çin'e yamananlara şiddetle çatan 46. sayıda Sovyetler Birliği komünist partisinin 25. kongresi hakkında geniş malûmat vereceğini ilân eden haftalık gazete 2 Mart 1976 tarihli 47. sayısında verdiği vaadi yerine getiriyor ve Kastro — Brejnev resimleriyle süslü sahifelerinde Kastro'nun kongredeki görkemli (!) nutkundan pasajlar veriyor. Çünkü Kastro Maocuları çatıyor.

Kastro'nun ağzından Maocuları söve dursunlar 12 Mart 1976 günü bir çok okullarda **«12 Mart faşizmini kınama»** adıyla gösteriler yapılıyor, dağıtılan bir bildiride de aynen şu ifadeler yer alıyordu!

«1917 Büyük ekim devrimi ile sömürü ve zulme son veren Sovyet işçi sınıfı ve halk kitleleri bugün Stalin'in ölümünden sonra karşı-devrimci Kruşçev ve Brejnev döneklerinin elinde Sosyal Emperyalist bir ülke haline gelmiştir. Onlar yüzlerindeki «Sosyalizm» maskesiyle emekçi kitlelerin tek kurtuluş yolu olan sosyalizmi halk kitlelerinden tecrit etmeye çalışıyorlar, dünyanın ezilen ve sömürülen halklarının devrim ve bağımsızlık mücadelelerini engellemek istiyorlar.

Yeni 12 Mart'lara göz yummayalım. Katillerden işkencecilerden hesap soralım. Kitleleri örgütlü mücadelesiyle devrim yolunu aydınlatalım.

Kahrolsun faşizm ve sosyal faşizm!

Kahrolsun ABD ve Rus sosyal emperyalistleri ve işbirlikçileri!»

Ne dersiniz Türkiye'de Komünizm tehlikesi var mı? Hasa! Ne münasebet. Gençlerin birazcık heyecanları var o kadar. Amaaa yor.» Asıl tehlike o. İrtica!... «Dinsel gericilik pusuda bekli-

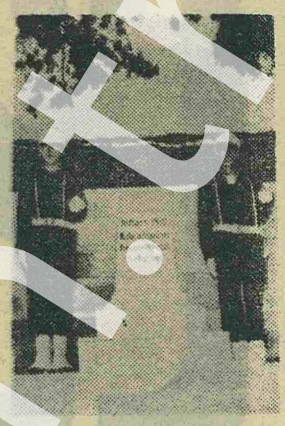

Şu boğaz harbi nedir? Var mı ki dünya eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi,
Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya,
Ne baâsırca tehaşşüd ki ufuklar kapalı,
Nerde - gösterdiği vahşetle «Bu; bir Avrupalı»

«Osmanlı zâbitinin muharebatdaki
Menâkıbı hamasetini, Çanakkal'a gibi
En mütena ve müstesna muzafferiyeti
Milliye şehidlerinin bayramını...»

MİLLÎ GENÇLİK GECESİ

25 NİSAN'DA

PROGRAM:

★ Necip Fazıl Kısakürek

★ Spor Gösterileri (Karate-Taekwando-

★ Kılıç - Kalkan Ekibi

★ Mehter Gösterileri

★ Aşıklar Geçidi

★ Folklor Gösterileri

— Kafkas ekibi
— Artvin »
— Bitlis »

★ Türk Musikisi Özel Konseri (Yıldırım Gürses-

★ Kahramanlık Türküleri (Hasan Mutlucan)

★ Ve Sürprizler...

İslâm Ülkeleri Gençlik Kurultayı yapılıyor

■ **«İslâm Ülkeleri Dışişleri Bakanları Zirve Konferansı» nın bu yıl Mayıs ayında Türkiye'de yapılması münasebetiyle bu konferanstan sonra Millî Türk Talebe Birliği tarafından «İslâm Ülkeleri Gençlik Kurultayı» yapılacağı açıklanmıştır.**

Haziran ayında yapılacak Kurultay çalışmalarını Dışişleri Bakanları Zirve Konferansının yapılacağı İstanbul Kültür Sarayında sürdürecektir. Zirve Konferansının çalışmalarına ışık tutacak, ve gençlik olarak bazı teklifler getirecek olan Kurultay, İslâm ülkeleri ile ekonomik, kültürel ve siyasî işbirliğinin tesisinde hükûmetin çalışmalarına fayda sağlıyacaktır.

Kurultay'a Türkiye dışında 30 ülkeden gençlik ve talebe teşkilâtının temsilcisi davet edilmiştir.

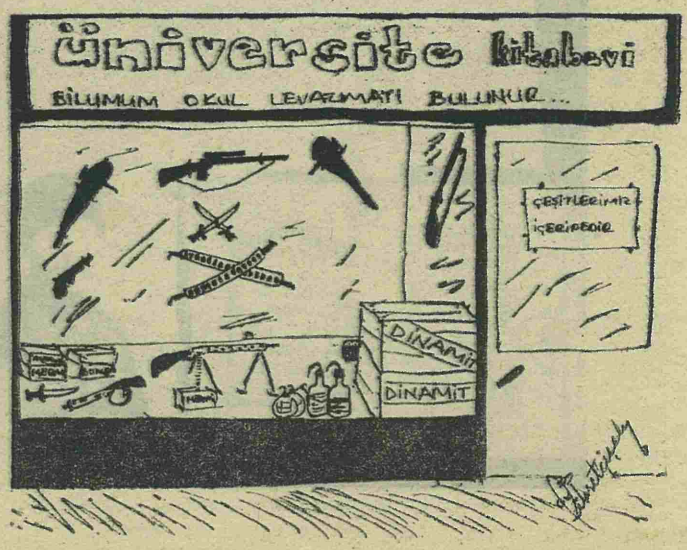

Aktüalitesini kaybetmeyen karikatür

Batıcılık Sapması

AVRUPA'ya yüzümüzü döndük döneli olmaz dertler içine girdik. Peşin ve çok yanlış bir kanı ile ortaya çıkıldı, devlet yapımız her şeyiyle batılılaşırsa çabucak kalkınırız, çağdaş bir millet oluruz dendi. Halbuki Ortadoğulu bir ülke olduğumuz ve ayrı bir medeniyet ve kültür birikimine sahip bulunduğumuz hiç he saba katılmadı. Câzip olan tek bir şey vardı, bizi kendine dolu dizgin çeken sihirli bir şey: Batıcılık.

Batılılardan çok özendik batıcılığa. Bir yokuşu çıkmağa zorlanıyorduk, öyle bir yokuş ki ne sonu vardı ne de durağı. Üstelik düzlük te değildi bu yokuşun ardı. Körükörüne girdiğimiz, saplandığımız Batıcılık serüveni buydu işte.

Bu hal bize hayır mı getirdi? Asla! Batmanın, yok olmanın kıyısına kadar geldik sonunda.

Tarihinden kaçan bir milletin mutlu olduğu görülmemiştir. Biz bu hesapsız tutumumuzla bin yıllık tarihimizden kaçıyorduk. Mutlu olamayacağımız başından belliydi. Fakat emperyalist güçlerin itmesiyle bir kere bu yanlış hattâ zararlı istikamete sapmıştık, geriye de dönemiyorduk.

İlkin müesseseler değişti. Buyurucu makamlara kötü zihniyetin adamları oturdu. Asırlardır canımız gibi koruduğumuz medeniyet değerlerimize amansız bir savaş açılmıştı. Terör ve zulmün en zâlimcesini tattık. Ne ki olanlar gayet ustaca oluyordu ve halkın gözünden saklanabiliyordu. Artık su almaya başlamış bir geminin durumunu andırıyorduk. İç ve dış ihanetler birleşince çöküntü de bizlanıyordu.

Sebep hiç değişmiyor: Batının dec calsı buyruğuna girmek. Emperyalizmin tasması boynumuza geçmişti ya gerisi bir bir geliyordu; dışardan gelen buyrultu neyse aynıyla uygulanıyor hattâ daha fazlası yapılıyordu. Nihayet olan oldu: Koca Osmanlı devleti artık yıkılmıştır. Öyle ki enkazının bile ortalarda görünmesine tahammül yok, silip süpürülmeliydi arta kalan da. Öyle oldu. Batının her isteği vakti vaktine yerine getirildi, zaten ondan izinsiz ne ileri ne de geri bir adım atamazdık.

Avrupalı korkunç bir şeytan rolü oynadı, başardı da rolünü. Çünkü: içimizde yardımcıları vardı. Yardımcıları yâni uşakları. Bir ülkenin beyin gücü eğer yabancıların eline geçmişse, aydın adını alan zümre kendi medeniyetine diş bilemeğe başlamışsa o ülke illâh olmaz bir hastalığa tutulmuş demektir. Biz şimdilere kadar bu acı kaderi yaşadık. Gerçi şurası muhakkaktır: bir milletin hayatında bazı zor dönemeçler olabilir. Geçici bazı arızalar da sarabilir bünyeyi. Fakat böyle oldu diye tutup zehirden şifa umulmaz, düşman öğütlerine kulak verilmez. Aklı başında bir toplum bunu yapamaz. Batı ki bizim ezeli düşmanımızdı. Ona asla güven duyamazdık, duymamalıydık.

Dev yapılı Osmanlı devleti şahlanışının tam zirvesine ulaşmışken meş'um bir düşüş başgösterdi. İhtişâmlı çatı sessiz sadasız çökmeğe başladı. Batının keyfine diyecek yoktu: Şölenlerle kutluyorlardı yıkılışımızı. Büsbütün ortalardan kalkmamızı isteyen, bunun için çırpınan didinen muârızlarımızdan başka türlüsü de beklemezdi.

Biz ki dünyaya söz dinleten bir milletdik, her ülkenin kabul ettiği bir ağırlığımız vardı. Allah adının mührünü vurmuştuk zamana ve mekâna. Yeryüzünde denge unsuruyduk. Bütün dünyaya kafa tutacak kadar da imanlı ve yürekliydik. Girdiğimiz her yere Hakkın ve adaletin anıtlarını dikiyorduk. Sevinç ve mutluluk taşıyorduk sevinçten mutluluktan yoksun abûs çehreli ülkelere. Yürüsekte dursakta tek bir gaye içindi: Allah kelimesini yüceltme. Zaferlerimiz fetihlerimiz hep bu uğurda idi. Kuru toprak parçaları peşinde koşmuyorduk, hele sömürgeci hiç değildik. Bütün bunlar bütün dünyaca bilinen gerçeklerdi.

Sonra... Evet sonra, kaderin acı cilvesinin zehirden sonuçlarını tattık. Çünkü, yüzümüz artık kıbleye değildir. Kıble Batı olmuştur, bütün yüzler bundan böyle oraya dönüktür. Artık Avrupa'ya perestiş başlamıştır, o ne derse hemen yerini bulacak. Hiç bir teklifi geri çevrilmeyecek, verdiği hükmün temyizi olamaz. Kendi yapmadıklarının bile yapılmasını isteyecek bizden. Bu muhakkaktı. Ve o noktaya gelindi ki Batılının artık bizimle uğraşması gereksizdir; çünkü zaten kendiliğimizden yapıyorduk onların istediklerini, hattâ daha fazlasını.

Bütün kurum ve kuruluşlar batıcılığa ayarlı. Günün yirmidört saatinde hep aynı meş'um propaganda. Aydınlarımızsa bu sefil propagandaya o türlü kapılmışlardır ki, kendilerine ne söylense kâr etmez olmuştur. Bu aydınlar batının âzad kabul etmez kulları oluvermiştir. Varsa da o, yoksa da o. Yâni Batı.

Şimdi, aydını ve avamı ile toplumun yakasından tutmalı ve şöyle demeli: Ne gün, ne gün kurtulacaksın içine düştüğün bu saçmalardan sapmalardan? Bu yanlış gidiş sürüp gitsin mi? Seni vaktiyle uyutanlar uyuşturanlar bir daha dirilme, ayağa kalkma şansını da mı alıp götürdüler?

Kötümser değiliz, umudumuza yitirmedik. Hastalık nasıl geldiyse öylece de gidecektir elbet. Tabiî çalışmamıza, direnmemize bağlı bu. Durup dururken her hangi bir şeyin olamayacağını bilenleriz. İşte onun için diyoruz ki; Batıya ve batıcılığa başkaldırmanın tam sırası, vakit geçmiş değil. Her alanda bağımsızlığımıza kavuşmalıyız. Yerli kaynaklara dönmektir yapacağımız iş. Kafalara dolan yalanları koğmak, zihin ve ruh saflığını yeniden elde etmek. Yıkılan sütunları tekrar dikmeli, açılan yaraları da onarmalıyız.

Üstünlük bizimdir, eğer gerçekten inanıyorsak. Hakka ve hakikata bağlıysak her çağda her bakımdan üstünlük bizimdir. Batıcılık batılının olsun, biz kendimize bakalım, umutla şevkle geleceğe doğru yürüyelim.

Hasan Fehmi ULUS

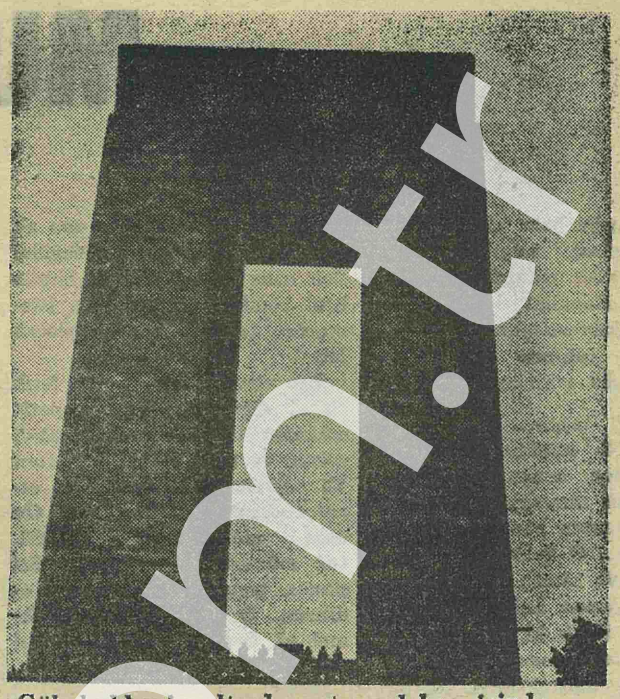

«Gök kubbenin altında yatar, al kan içinde,
Ey yolcu, şu topraklar için can veren erler.
Hakkın bu velî kulları taş türbeye girmez;
Gufrâna bürünmüş yalnız Fâtiha bekler.»

SON KAPI

Ölümün fukarası zengini varmış
Aldanma.
Tabutun omuzlarda gideni kutsaldır.
Çelenk götüren konvoyları
Kıskanma...

★★★

LSD'dir eşikteki çocuğun bakışı
Gözleri namlu kadar genç.
Umutsuzlanma.

★★★

Bakire namlulara tecavüzden sanı
Kuzeyin altı ayı doldu ya
Hükmü bitti demektir.
Güneşi güney kutupta
Aramalısın.

★★★

Neşterdir gözünde güney rüzgârı
Dipdiri
Gözünü açmahsın.

★★★

Mahkûm güneşe aşıkım
Prangalarda.
Ölünün son doğruluşu yatakta
Varsın son demini essin
İhtiyar rüzgâr
Yarasaya loş bir ahır.
Ben yakında geleceğim
Çağlar üstü'nden
Bekle beni
Kemendim
Kırkbin kilometredir.

A. İhsan YILDIZ

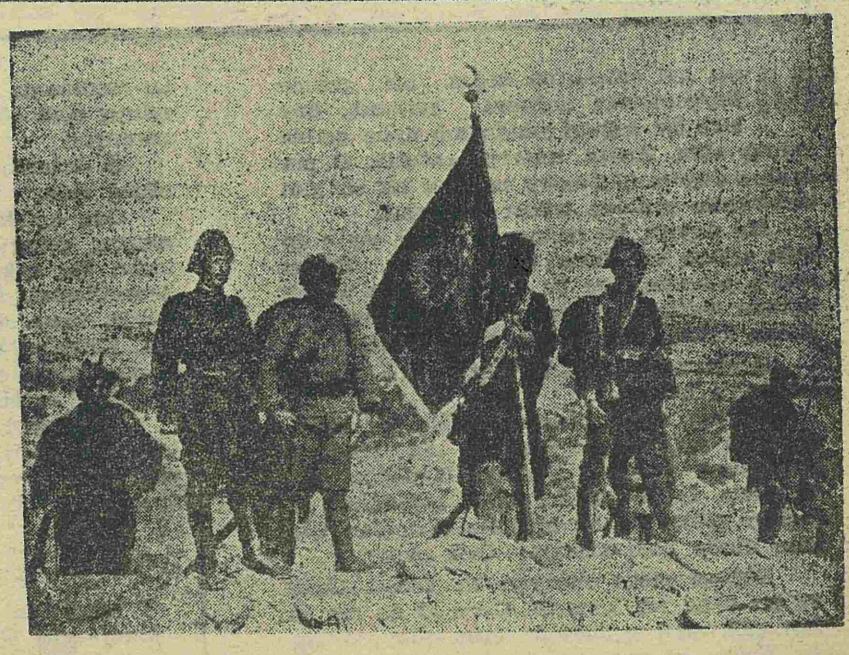

«...Arıburnun kanlı sırtında
Düşman Siperlerine
Alay Sancağını diktiğimizde...»

MUHASEB E

Özkan GÖKSAL

Ben. Acaba bana ait miyim?. Ben bana ait miyim?.. Ben, benim mutlak mânâda sahibim miyim?.. Kendimi kendim için kullanabilirmiyim?.. Yoksa başka sahibim mi var?.. Yoksa başka sahibim mi var?..

Hayır... Hayır... Ben benim olamam. Ne hakkım var benim bende... Ben, benim varlığımda hiç müessir olmadım, hiç katkı da bulunmadım benliğimin mevcudiyetine... O halde neden varım?... aVr olmak için dilekçe verip müracaat ettiğimi hatırla mıyorum. Kaldı ki, bu ameliye vargılın aksiyonudur. Ben yok iken nasıl yapabilirim?.. Varlık ve yokluk... Üçüncü bir yol yok ki, onu istemiş olayım veya olabileyim.. Zaten varlığım bir gerçek.. O kadar katı bir gerçek ki, bunun dışındaki ihtimalleri tereddütsüz siliyor. Peki varlığımın esrarı nedir?.. Var olduğum için veya yok olmadığım için varım diyemem.. Çünkü bu ikisi varlık sebebi değil, tesbit ve tescildir. Varlığımdan varlığımın tesciline değil sebebi ne muhtacım ve onu arıyorum. Anlıyorum ki, bu sebep benim dışımda.. Ben dışımdaki bir sebeple varım. Var oluşumla ilgi şüphem olmadığına göre ben li hiçbir alâkam ve hiçbir müessiriyetim yok... Ama varım.. Niçin?.. Niçin?.. Niçin?..

Yoksa beni var eden bir kudret mi var? Evet evet... Bunu kabul etmem lâzım... Yoksa çıkamam varlık muammasının içinden.. Çözemem varlığımın esrarını. Birşey ya vardır ya yoktur. Üçüncü bir hal ispat edemiyorum varlığımı var eden, varlığın yok olduğunu. O halde kabul etmeliyim varlığını. Hem o kadar kabul etmeliyim ki bu kabul kendi varlığımın kabulüne nisbetle sonsuz olmalı. Evet beni var eden bir varlık var. O halde ben ona ait im. Yani ben benim değilim Ben bana emanetim ve birgün beni benden istiyecekler, istemesem de beni benden alacaklar.

Ben nev-i beşerin bir ferdi olarak diğer varlıklara nispetle mükemmel olduğumu zandediyorum ve hatta kabul ediyorum Ya sahibim... Ya beni var etme kudretine malik varlık.. Onda ki mükemmelik.. EKMEL (en mükemmel) seviyede.. Erişilmez, tasavvur ve tahayyül edilmez.. O kadar ekmel, o ekmel ki, ben onu ancak kabul edebilirim...

Demek ki, ben dışımdaki bir sebebe istinaden varım ve başlıbaşına acziyet sembolüyüm.

Peki varlık sebebim nedir?.. Beni var eden neden var etti?. Beni var edenin ekmel olduğunu kabul etmiştim. Ekmelden yine mükemmellik zuhur eder. Yani abesle iştigal mevzu bahis değildir... Beni o ekmel (en mükemmel) varlık zuhur etti. O halde varlık sebebimde mükemel olmalı.

Ben, beni ait olduğum varlığa borçluyum. Borcumun bedeli yine kendimim. Ben kendimi, beni bana bağışlayana versem borcumu ödeyebilirmiyim?.. Hayır.. ödeyemem. Çünkü uzun yılarımı kullandım ve kendim için harcadım. O halde nasıl ödeyebilirim borcumu?.. Elbette onun arzettiklerini yaparak..

Şehit.. Kendini kendine vere ne misliyle mukabele eden ve fedakârlık ölçülerinin ibresini zirveye fırlatan insan.. Maddi yoklukta manevi varlığa kavuşan ve ölerek, ölüm olmayan diriliğe hak kazanan fedakârlık sembolü..

Döneyim yine kendime.. Beni, bana günde 24 saat veren benden bunun 10 saatini ister se ne yapmalıyım?.. Elbette vermeliyim. Hem de tereddütsüz. Ya vermezsem.. Beşeri ölçülerle nezaketsizlik ve belki de nankörlük olur. Ya mükemmel ölçülerle.. Doğrudan doğruya isyan olur

Her isyan vaadedilen cezaya müstehak oluşun kabulünün mühürlenmesidir. Hayır.. Düşünen insan bu cezayı ne kabul ve ne de tahammül edebilir. O halde tek çare.. TESLİMİYET. Teslim olmalıyım ait olduğum varlığa.

Peki ya yokluğum.. Acaba mümkün olurmu?.. Veya ben kendimi yok etmeğe muktedir miyim?.. Yokluğa doğru atabileceğim en ileri adım ölümüm Ama ölüm yokluk değil ki.. Hayatiyetin son buluşu. Madem yine var.. Hareketsiz 60 — 70 kg. lık bir madde olarak yine varım. Kaldı ki, bundan (Maddeden) ibaret de değilim Bundan ibaret isem niye öldüm? Maddemde bir değişme yok ki, onu ölümüme sebep olarak göstereyim. Demek ki, göremediğim gerçek bir varlık var... O na ruh diyeyim. Demek, ruh vücudumdan ayrıldı ve ölüm hadisesi vuku buldu. Peki ruh yokmu oldu?..

Belki evet belki hayır.. Ama yok olması için sebep yok ki.. Madem yok olacaktı, neden var edildi?...

Yok etmek için varetmek makul ve mükemmel değil... Halbuki bunu yapan ekmeldi.. Dolayısıyla yaptığının mükemmel olmaması düşünülmez.. O halde kabul ettiğim ruh yok olmadı. Demek ölüm beni yokluğa değil, ölümden önceki varlığımın hesabını vermemi gerektiren bir âleme götürdü.

Hem neden yokluk isterim?.. Varlık daha iyi değilmi?.. Hem de böylesine mükemmel bir varlık... Yoksa hesaba çekilmekten varlığımdan hesap sorulmasından mı korkuyorum?... Belki evet. Ama bu akıllıca bir iş değil. Niye vaadedilen mükâfatın cazibesiyle sevinmiyorum da aksini yapıyorum.. Galiba suçluyum. Biliyorum varlığımın, bana verilen emanetin hesabını veremiyeceğimi taa ki O'nun yardımı ulaşana kadar.

O halde sonuç, acziyetim.. Ve çarem teslimiyet..

Keşif kolu, düşman siperlerini kalbura çevirdiğinde.

«Ne çelik tabyalar ister, ne siper hasmından
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat iman?»

Canlar Canı Doğduğunda

Ha-Fe

Mart ayı ortalarına doğru bir gecede Peygamberin doğumu kutlandı. Böylece bir doğum yıldönümü daha geride kalmış oldu. Andık, anmağa çalıştık. O mukaddes doğum hâdisesini en yüce bir sır gibi birbirimize yeniden tekrar duyurduk.

Bir doğum, bir doğum ki... Her şey o doğum aşkına var. İnsan niçin doğsun, kâinat neden olsundu, işte bu kutsal mesajı almak uğruna varlık gün yüzü gördü. Dil nasıl anlatsın, kalem nasıl yazsın bu hikmeti.

O olmasaydı diye bir şey yok, o olacaktur insan oğluna.

Doğuşu bir mucizedir, en büyük lütfdü, eflâk ta olacaktı. Yer gök bu ebediyet müjdesini alacaktı. Yeryüzü O doğdu diye kıyamete kadar sürecek olan bayramını yaşarken gökler de bu ölümsüz sevinçten kendine düşen payı alacaktı. Öyle oldu.

Doğuşu gidişi olmayan bir gelişti. Geldi ve bir daha hiç gitmedi. Gerçi O da her insan gibi vakit geldiğinde öbür dünyaya göçtü. Amma ki yaktığı ışık sönmek nedir bilmeden yandı durdu. Müstesna şahsında padayan mana ihtişamından zerre kaybetmeden günümüze kadar geldi ve ebedlerdek te sürecek.

O gelmeseydi gelecek başka ne vardı! Gitmiş olsa geriye ne kalır!

Öyle bir doğum ki oluşlar âleminde aktualite tazeliğini asla yitirmedi. En mutlu bir hâdise olarak inanmış gönüllerde yaşadı. Bu eşsiz doğumla meydana gelen yankılar ufuklarda halâ çınlamaktadır. Dünya dünya olalı böyle mutlu bir olaya sahne olmamıştır.

Ó doğumla, çağın rengi değişti, karaçağ akçağ oldu.

Gök açıldı, yer ağardı. Karanlık koğulmuştur, gelen doğuyu batıyı tutan bir aydınlıktır. Bir ışık, bir ışık ama hiç bir ışığa benzetilemez. Bir peygamber doğmuştur. En büyük insan. Peygamberliğin de ufku doruğu. Kâinatın efendisidir, ulusudur. O'na Allahtan sonra en büyük demek en iyisidi.

Ezeli ve ebedî dini, islâm dinini getiren.

İnsanlığa sünnet-i seniyye adlı bir yol armağan eden.

Hak Kelâm önce O'na geldi, O'nun diliyle de bütün dünyaya yayıldı.

Kendinden bir şey dememiştir hiç. Söyledikleri vahiydir, vahyin özüne uygun sözlerdir. Allah sözünden gayri hangi söz O'nun sözüne denk olabilir.

Evet, O'nun doğumu.

İnsan, O doğacak diye doğdu. Yer gök onu görmek için vücut buldu. Cebrail ki miracta bir noktaya kadar yolculuk edebildi onunla... Cebrâil durdu ve O ilerledi. En yüce makamda vuslata erdi.

O doğarken küfür de can çekişmeğe başlamıştı. Ebûcehil sultası, zulüm hegomonyası son dönemini yaşıyordu ve çok geçmeden yıkılacaktı. Çünkü, gündüz gelince geceye çekip gitmek düşer.

Putlar vardı, ka'be bile putlarla doluydu. O doğdu, peygamber oldu, put uygarlığı da yıkıldı. Vahşetin her türlüsü insanlığın üstüne bir kâbus gibi çökmüştü. Her taraf kapkaraydı. uZlmetdi, kürürdü her yanda görülen. Bir buhran, bir sıkıntı ki yerde sürünerek yürüyen bir karıncaya kadar herşey he varlık bus bus bunalmakta. Allahın bir olduğu bile nâmalum.

Ve o doğdu.

Ahir zaman insanlarına bütün yeryüzü insanlarına gönderilen Allah Elçisi. En büyük ve son elçi. Bütün zamana ve mekâna geldi. Sadece inse değil cinnede önderdi.

İnsan nasıl yaradılmışların en şereflisiyse O'da insanın eşrefidir.

Adı Muhammeddir, yani öğülmüş, çok öğülmüş. Adı sanı güzeldir, en güzeldir. O nun çok geçen adlarından biri de Mustafa Yani seçilmiş, seçilmiş.

Peygamberlerin de peygamberi. Aslında hiç bir şey yaradılmamışken O'nun nuru yaratılmıştı.

Bir değil binlerce, sayılar sayısınca canlar fedâ olsun ona, onun yoluna....

KORO

(Aşağıda ki şiir Peygamber, Medineye göç ettiğin de O'nu ilk gören yerli Arap cariyeler tarafından koro halinde söylenmiştir.)

Ay doğdu üstümüze. Çıkageldi bir dolunay

Vedâ yokuşlarından. Yok bir eksiğimiz daha.

Gerçi şükür borçlusu olduk ya fakat ne devlet

Bir çağıran olduğu sürece yüce Allaha

MTTB Sinema Kulübü

Müstehcen Neşriyat ve Filmler Hakkında Rapor

(Geçen Sayıdan Devam)

Bunu şu şekilde açmak mümkün: Batıda Yunan ve Roma medeniyetleri incelendiği zaman bunun temelinde ahlâksızlık olduğu tespit edilir. Yunan medeniyeti homeseksüellik üzerine inşa edilirken, dünya üzerinde en geniş topraklara sahip Roma'nın çöküşü, fuhşun alıp yürümesinden olmuştur. Adı geçen medeniyetlerin, zamanından günümüze bıraktığı eserlere bir göz atacak olursak, bunların temelinde de müstehçenliğin söz konusu olduğunu görürüz.

Çok tanrılı devrin sona erip hıristiyanlığın batı dünyasında nüfuz kazanması dahi, bu topluluklarda müstehçenlik ruhunu köreltmemiş etnik greko-romen kültürü günümüzde dahi hıristiyanlığa galebe çalmıştır.

BÜTÜN bunlara karşılık doğu medeniyetin de her yönüyle ideal sayılabilecek bir durum vardır. Fuhşa kötü gözle bakılmış, bu yola tevessül edenler şiddetle cezalandırılmışlardır. Bu durum slâmiyetin ortaya çıkıp yayılmasıyla daha da kuvvet kazanmıştır.

Müstehçenlik tarihin çok eski çağlarından beri vardır. Bu zaman zaman bazı toplumlarda frenlenip yok edilmeye çalışılmış olmasına rağmen, bazı oplumlarda adeta günlük olağan işler haline gelmiştir. Batılı adam çıplaklığı bugün olduğu gibi dün de olağan karşılamıştır.

Çıplaklık tarihte, medeniyetin meyvesi olan eserlere de geçmiştir. Çok tanrılı devrin kadın tanrıcalarının tasvirleri çıplak yapılırken, anlatılan tarihi hikâye ve resmedilen incil ve tevrata ait konular dahi hıristiyanlık devrinde çıplaklıktan kurtulamamıştır. Bu onu yapan milletlerin ruhuna işlemiş müstehçenlik duygusuyla tarif edilebilir ancak.

Tarihte hıristiyanlık dünyası ile müslüman milletleri karşılaştırmak açıklık yönünden faydalı olacaktır.

Hıristiyanlık dünyasını temsil eren Avrupada çıplaklık norman karşılanırken, islam dünyasında kadının saçını göstermesi dahi hoş karşılanmamıştır.

Tarihin yakın çağlarında yurlarını kaybetmiş olan Yahudiler hem eski yurtlarına kavuşmak hemde içinde yaşadıkları bütün devletleri mahvetmek, sonunda tahakküm altına almak için büyük gayretler sarfemişlerdir. Bu paralel de kararlaşırdıkları 22 maddelik kararlarında ye alan bir konuda «ahlak» mevzuudur. Hedfleri ahlâkı, aile kudsiyetini, namusu bertaraf etmektir. Bunun çaresini ise çıplaklığı teşvikte bulmuşlardır.

Bu konuda zaten fıtratlarında çıplaklık olan batı dünyasında büyük başarı sağlamışlar ve günümüz Avrupasını seks fuarı haline getirmişlerdir.

Bunun Türkiye ve İslâm dünyasına yansımasıması ise yeni değildir. Osmanlı devleti batıya açılmaya karar verdiği andan itibaren bu akım, Türkiye'ye girmeye başlamıştır... Bu, ön ce peçeleri indirmek, kafesleri kaldırmakla başlamış, günümüzde ise Avrupaya taş çıkartacak dereceye ulaşmıştı. İslâm toplumu artık eski güçlü toplum değildir. Ancak şunu da görüyoruz ki, düne kadar tabi bir gelişim diye kabul edilen bu çürüyen kısımların yavaş yavaş bilincine varılmaya başlanmıştır.
kıntılara sebep olan ve sanat alanında alabildiğine yürüyen bu çıplaklık modası, basına yansıyarak yeni bir boyut daha kazanmış, daha tehlikeli olmaya başlamıştır. Bu alanda çıplaklığı ve insanın nefsine, erkeğin kadına olan düşkünlüğü fırsat bilen bir takım çıkarcı çevrelerde bunu alabildiğince istismar etmeye başlamışlardır.

Görünürde, gençlere cinsi bilgiler vermek gayesiyle ilmi olarak ele alınan bu konular, günümüz insanın cinsi duygularını sömürmekte, faydalı olmaktan ziyade çıkar için istismar edilmektedir.

Acı fakat gerçek; Türkiye dünyayı kasıp kavuran müstehçenlik girdabına kapılmıştır. Belki de bu girdabın en derin köşelerine baş döndürücü bir hızla çekilmektedir. Bu noktaya gelişin elbette ki müşahhas bir takım sebepleri olacaktır. Nitekim, yaptığımız anket müstehçenliğin sebeplerini bir sıralama halinde tasnif imkanı verdi bize.

Anket neticeleri ilk olarak şu hususu ortaya çıkardı ki bu durum yıllardır süregelen «Taviz birikimi»nin bir sonucudur. Benliğimizden bizi biz yapan bize ait değerlerimizden verilmiş tavizler bugün böyle bir realiteyle karşı karşıya getirdi bizi...

Meseleyi daha geniş ele alırsak müstehçenlik ve diğer bazı ifrat noktalarının bazı «Sistemlere» dayandığı ortaya çıkardı ki anket cevaplarında üzerinde hassasiyetle durulan ikinci nokta da budur.

Üçüncü olarak anketlere verilen cevaplarda şiddetle bir noktanın üzerinde ısrar edilmiştir. Siyonizm!..

Dünyayı ele geçirme plânları ve gayretleri içindeki yahudi mason, siyonist üçlüsünün kutsal ideali Siyonizm!:

Böyle iskeleti belli olan sınıflama ve sıralama yukarıdan da anlaşılacağı üzere birbiriyle son derece alakalı bu üç unsur üzerinden yapılacaktır.

Sırlamaya geçmeden önce «Taviz birikimi» ve «sistemler» deyimlerini daha açık bir şekle sokalım.

Burada taviz birikiminden kasıt osmanlının batı mikrobu ile çürümeye başladığı ve seyir itibari ile «Batılılaşma» dediğimiz hareketin muhasebesidir.

Sistemlerden anlatmak istediğimiz şey ise hiddizatında insanların basit olarak «Dünya görüşü» daha derinde ise «Hayat'ı kavrayış ve yorum»u dedikleri şedir.

Evet bu açıklamalardan sonra Türkiyemizdeki müstehçenlik afetinin sebepleri tarihi ve mantiki bir seyirle şöyle sıralanabilir.

1 — Siyonizm'in bütün kollarıyla musallat olması:
a) Yahudi,
b) Mason,
c) Komünizm,
d) Kapitalizm
e) Emperyalizm
f) Şahsiyetsizlik,
g) Maddecilik (materyalizm)
h) Eyyamperestlik, hippylik v.s.

2 — Siyonizmin operasyon masasında tanzimatla başlayan ve bizi biz yapan Allah nizamı İSLAM «sistem»inden koparılışın hikâyesi «Batılaşma» ve neticeleri:
a) İslâmdan uzaklaşma,
b) Ahlaki çöküntü
c) Taklitçilik,
d) Temelsiz ve isabetsiz eğitim,
e) Sosyal çalkantılar
f) Buhranlar
g) Ekonomik çıkmazlar
h) Türk insan hastalanışı
ı) Münevverin ölümü
i) Gençliğin uyuşması, düşünmek davasında kilerin ise yanlış yollara sapması. Adeta bir «Kurban» gençliğinin ortaya çıkışı.

3 — İdealsiz bir gençlik, vurdumduymaz bir millet ve boşlukta bir devlet yapısının meydana getiridiği korkunç anarşi!

İşte yukarıdaki tespitlerden de anlaşılacağı gibi Türk milleti asırlar sürmüş bir operasyonun son perdesine gelmiştir. Oyunu yazanlar hâlâ kendilerini saklayabilmekte bu arada yeni yeni uyananlar yeniden ututmanın modern metotlarını ihdas etmektedirler. Sol görüşe bağlı kişiler bu insanlık dışı canavarlara emperyalizm ve kapitalizm demiş ne önemi var. Kesinlikle reddettikleri bu ceryanlardan kaçarken terazinin birdiğer kefesine komünizme yuvarlanıyorlar. Bir insanın iki eli birbirine ters fakat aynı imalâttan çıkma iki tuzak arasında dönüp dolaştıklarını fark edemiyorlar bile.

Evet bizede, tanzimatta başlayan çöküntü yavaş yavaş meyvelerini veriyor. Her gün bizi ayakta tutan değerlerimizden birinin daha yıkıldığını görüyoruz. Gün geçmesin ki gazeteler aile facialarını gün geçmesinki sokaklar en pespaye hadiseleri teşhir etmesinler. Bir zamanın ilâ-i kelimetullah gençliği bugün «Boşvermişlerin gazetesi»ni barındırıyor memleketinde. Nerden geldiği belirsiz bir cereyan var ortada. Sinemalar, gazeteler, kitaplar hatta tiyatrolar bile zehir kusuyolar. İnsanın içindeki öldürülmeyen, fakat ancak sindirilebilen, en hafif bir tavizde hemen ayaklanıp azgın çehresini gösteren yaratığa baldan tatlı geliyor bütün bu kusulan zehir. Böylesine bir istismar panayırında ise göbekler şişiyor, gerdanalar sarkıyor alabildiğince. Öte yandan aile faciaları, buhranlar, cemiyetin çöküşü kimin umrunda. Var mı nara gibisi? Maddeci zihniyeti böyle söylüyor. (Devam Edecek)

Hazırlayanlar:

Kemal Gürses
Yılmaz Yalçın

Bir Üniversitelinin Günlüğünden

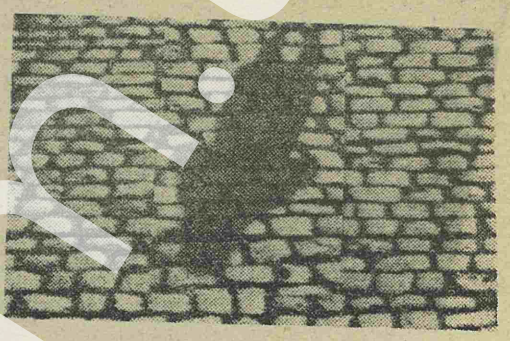

«Sen arkadaş değildin»

—ANT—

İlkokulu sıralarında okuduğum bir hikâye vardı. Düşünmek, hayal kurmak o hikâyeyi yaşamak her yalnız kaldığımda. Her arkadaş kaybettiğimde o hikâyeyi okuduğum ve hayâlini kurduğum anı tahayyül etmek, «Erken kalktığım pembe bulutsuz sabahlar herkes gibi bende çocukluğumu hatırlarım» derdi ve hatırladığı çocukluğun izini arardı parmağımda.

Kendine düşman arasın, daha doğrusu düşmanının ararsın. Mevcut olduklarını bilirsinde, müşahhas olarak tanımak istersin. Üsta'dın diliyle ifade ve hızının ölçüsü. «Akılsız dostun olacağına akıllı düşmanın olsun» derler Tercih: Akılsız dost değil düşmandır. Öyleyse dost dosttur, akılsız olmasına rağmen demek yok. İkincisi dost akılsızda olabilirmiş, ama mesele şu; Arkadaş. Dost kelimesini bir kaç kere, düşman kelimesinin tam zıddını da çok, çok aşan ve kucaklayan bir kelime.. Arkadaş...

Mahalle arkadaşı, sınıf arkadaşı, asker aradaşı.....

— Santrafor oynamazsam topunu alır giderim diyen bir çocuk arkadaşımdır? Bir vecize:

—«Eğer arkadaşını kaybetmek istemiyorsan ona, onun sana davranmasını istediğin şekilde davranma. Onun zevkleri farklı olabilir. «Peki zevkler farklı ise arkadaşlık nasıl? Kurulan dostluk arkadaşlık olabilirmi? Üzülmeler ve gülmeler-ayrı tonlarda ise...

Dost; yıkılıverecekmiş gibi duran bir ahşap bina. Deniz yüzeyindeki kirli mavilik, sathi bir bakış açısı, Temel zamanların yüze güleni, kucaklar gibi yapıp bırakıvereni...

Düşman ayağa dost başa bakarmış. Sadece gözlerimin içine bakacak, bir ışık arayacak. Yoksa, o ışığın yakacak bir arkadaş. Ne ayağa bakan düşman ne de başına bakan dost. Saçının telleri bir şey anlatmaz, rengide.

Bulamadığın arkadaşın yerine dostu koyar, dostluk sınırlarını aşmak, arkadaş olmak istersin. Arkadaş olmak için direnirsin, gülersin, azar yersin, susarsın ve kaybedersin. Fakat dost kaybetmenin acısı büyük değildir. Hele tekrarlanan kaybetmelerle birde bağışıklık kazanmışsan.

Ahşap bina çökecek, denizin yüzeyi daha da kirlenecek, açılar daralacak, kollar iki yana salıverilecek. Ahşap binanın çökmesi kaderi değil, ahşap olmasının gereğidir.

Ben arkadaş değildim
«Sen arkadaş değildin»
Arkadaş ben
Sen arkadaş
Değildin»

Dev-i saadet sahabeler oturmuş sohbet ediyorlar; Sahabelerin birinin yüzüne sinekler konuyor, kalkıyor. Sahabede tek hareket yok. Bir diğeri dayanamıyor.

— Seni rahatsız eden sinekleri neden kovmuyorsun? Hiç değilse bir el hareketiyle.

— Eğer ben beni rahatsız eden sinekleri kovarsam, o sinekler yanımda oturan arkadaşımı rahatsız edecekler. Ben arkadaşımın rahatsız olmasını istemiyorum. Sineklerin o sahabenin üzerine konmamaları ayrı mesele, yıllara bedel bir cevaptır bu...

MTTB Çan

«Ey benim rabbim! Şu kahma
İsm-î Celâlini İngilizlere vera
Sen bu şerefli diği il

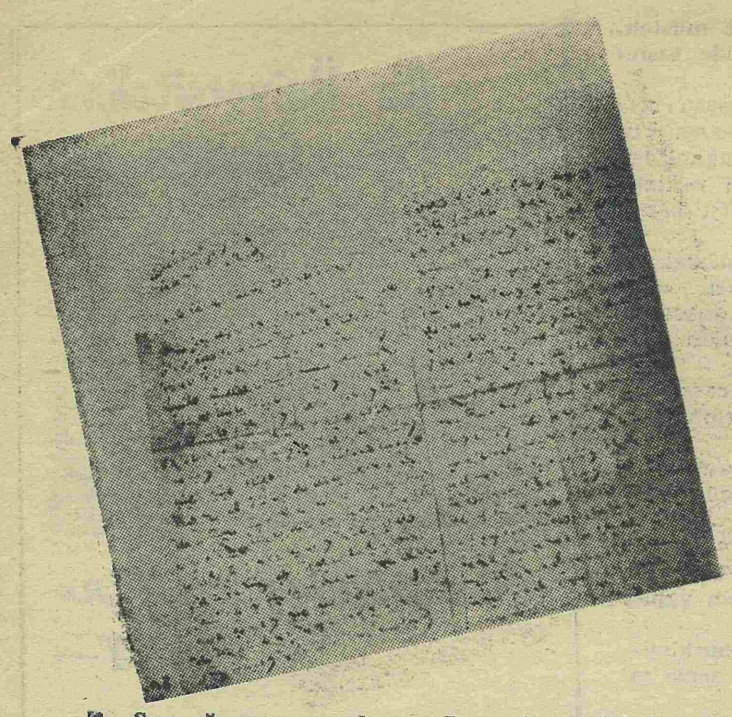

«Sana ağuşunu açmış duruyor Peygamber» müjdesine muhatap «Şehid» in annesine yazdığı mektubun fotokopisi görülüyor.

«Sağ kolumu kaybettim, zararı yok, sol kolum var. Onunla da pekâlâ iş görebilirim. Beni müteessir eden ve yine kıt'ama iltihakla düşmanla çarpışmama mâni olan şey henüz yaramın kapanmamış olmasıdır. Hastahaneden kurtularak hâlen harbe iştirak edemediğim için beni mazur görünüz, affediniz muhterem kumandanım.»

★★

SEDDÜLBAHİR ve Conkbayırı'nın kahramanlarından, Bombacı Mehmed Çavuş nam yiğitin, İngiliz siperlerinden atılan el bombalarını havada yakalayıp tekrar İngilizlere iade ettiği, havada yakaladığı bir bombanın sağ elini kopardığı için, harbe iştirakten geri kaldığında kumandanından af dileyen, Mehmed Çavuş'un bu asil ruh ve mertliğinin şuuruna ererek gidiyorduk Çanakkale'ye.

Altımızda Marmara'nın mavi sulan üzerinden kayan, rezyondan yeni çıkmış «Kadeş» vapuru yoktu. Kendi harçlıklarımızla kiralarığımız otobüslerle gidiyorduk Çanakkale'ye.

«Gemi hareket eder etmez, bu günü sabırsızlıkla bekleyen gençler rakı şişelerini, açarken kızlar göğüslerini açarak Alaturka ve alafranga enstrümanlarla dansa başlamışlardı. Brandalar üzerlerinde usülsüz şekilde yatanlar, dudak dudağa öpüşenler, oldukça ışıklı bir yerde strip-tease yapan genç kadın... Çanakkale'de gemideki âlemin devamı...

İstanbul dönüşünde, lavabo ve tuvaletleri kilotlarla dolmuş, koltukları bıçakla kesilmiş bir gemi. Zarar 60 bin lira «1962 Kadeş hâdisesi.»

18 Mart 1976'da bize vapur tahsis etmemişti devrin hükümeti. Acaba Kadeş rezaletini yapmıyacağımız için mi? Yoksa inancımızın şuurunda olduğumuzun farkında mıydılar. Biliyorlarda ki biz, Çanakkale'yi unutturmayacağız. Olanca gerçeğiyle tarihe yazdıracağız.

Çanakkale'ye vardığımızda, bizi karşılayan emniyet kuvvetleriydi. «Size izin yok» diyorlardı. «Merasime katılamazsınız» diyorlardı. Şehrin içinde, «Çanakkale'yi unutturamıyacaksınız» diye bağırdığımızda halkın alkış ve tezahüratı bizeydi.

Beş bin kişilik M.T.T.B. kafilesi merasime iştirak ettirilmemişti, ama biz geçit merasimini şehrin diğer caddelerinde yapıyorduk. «Çanakkale bizimdir» «Mücahitler geliyor» sloganları ve halkın tezahüratlarıyla.

Bir Çanakkale Şehidinin şehadetinden biray evvel annesine yazdığı mektup

Valideciğim,

Dört asker doğurmakla müftehir şanlı Türk annesi.

Nasihat-âmiz mektubunu, Divrin Ovası gibi güzel ve yeşillik bir ovacığın ortasından geçen derenin kenarındaki armut ağacının sayesinde otururken aldım. Tabiatın yeşillikleri içinde mest olmuş ruhumu bir kat daha takviye etti.

Okudum, okudukça büyük büyük dersler aldım. Tekrar okudum. Şöyle güzel ve mukaddes bir vazi-

Gözlerimi açtım, uzaklara doğru baktım. Yeşil yeşil ekinlerin rüzgâra mukavemet edemiyerek eğilmesi, bana, annemden gelen mektubu selâmlıyor gibi geldi. Hepsi benden tarafa doğru eğilip kalkıyor ve beni, annemden mektup geldi diye tebrik ediyorlardı.

Nazarlarımı sola çevirdim. Çığıl çığıl akan dere, bana validemden gelen mektuptan dolayı gülüyor, oynuyor, köpürüyordu.

Başımı kaldırdım, gölgesinde istirahat ettiğim ağacın yapraklarına baktım. Hepsi benim sevincime iştirak ettiğini, yaptıkları rakslarla anlatmak istiyordu. Diğer bir dalına baktım, güzel bir bülbül, tatlı sedasıyla beni tebşir ediyor ve hissiyatıma iştirak ettiğini ince gagalarını açarak göstermek istiyordu.

İşte bu geçen dakikalar anında hizmet eri:

— Efendim çayınız, buyurunuz içiniz, dedi.

— Pekâlâ, dedim.

Aldım baktım, sütlü çay.

— Mustafa, bu sütü nereden aldın? dedim.

— Efendim, şu derenin kenarından yayıla yayla giden sürü yok mu?

— Evet, dedim. Evet ne kadar güzel.

— İşte onun çobanından on paraya aldım.

Valideciğim, on paraya yüz dirhem süt, hem de su katılmamış. Koyundan şimdi sağılmış, aldım ve içtim.

Fakat o sırada düşünüyordum. Ben validemin sayesinde, onun gönderdiği para ile böyle süt içeyim de, annem içmesin, olur mu? Şevket neden içmiyor? dedim.

Fakat yukarıdaki bülbül bağırıyordu!

Validen kaderine küssün, ne yapalım. O da erkek olsaydı, bu çiçeklerden koklayacak bu sütten içecek, bu ekinlerin secdelerini görecek ve derenin âheste akışını tetkik edecek ve çıkardığı sesleri duyacak idi.

Şevket merak etmesin, o görür belki de, daha güzellerini görür.

Fakat valideciğim, sen yine müteessir olma. Ben seni, evet seni mutlaka buralara getireceğim. Ve şu tabiî manzarayı göstereceğim. Şevket, Hilmi de senin sayende görecekler.

O güzel çayırın koyu yeşil bir tarafında, çamaşır yıkayan askerlerim saf saf dizilmişler. Gayet güzel sesli biri ezan okuyordu.

Ey Allah'ım, bu ovada onun sesi ne kadar güzeldi. Bülbül bile sustu, ekinler bile hareketten kesildi, dere bile sesini çıkarmıyordu. Herkes, her şey, bütün mevcudat onu o mukaddes sesi dinliyordu. Ezan bitti. O dereden ben de bir abdest aldım. Cemaat ile namazı kıldık. Yeşil çayırların üzerine diz çöktüm.

Bütün dünyanın dağdağa ve debdebelerini unuttum. Ellerimi kaldırdım gözümü yukarı diktim, ağzımı açtım:

— Ey yüce Allah'ım! Ey şu öten kuşun, şu meleyen koyunun, şu secde eden yeşil ekin ve otla-

Türklere verdin. Yinlerde bu
le güzel yerler, seni eden v
yan Türklere mahsus

«Ey benim Yara Şu kahr
bütün dilekleri, ismini İngili
lara tanıtmaktır. Senefli dile
huzurunda titreyerek güzel v
sana dua eden biz asin süngi
düşmanlarını zaten kin, bütü
le!»

Diye bir dua ete kalktı
kadar mes'ud, benim mesrur
vur edilemezdi.

Anneciğim, oğlun de ben
lerdedir.

Dünyanın en güzeri bura
memleketlerde düğün yor. İnş
ker çıkarır da, bizi derürler, d
maz mı?

Kadir'e mektup m.

Valideciğim evdenet ves
kat'iyyen vermeyin verlarsa b
yin.

ınakkale'de

ahraman askerlerin dilekleri,
ve Fransızlara tanıtmaktır.
dileği ihsan eyle»

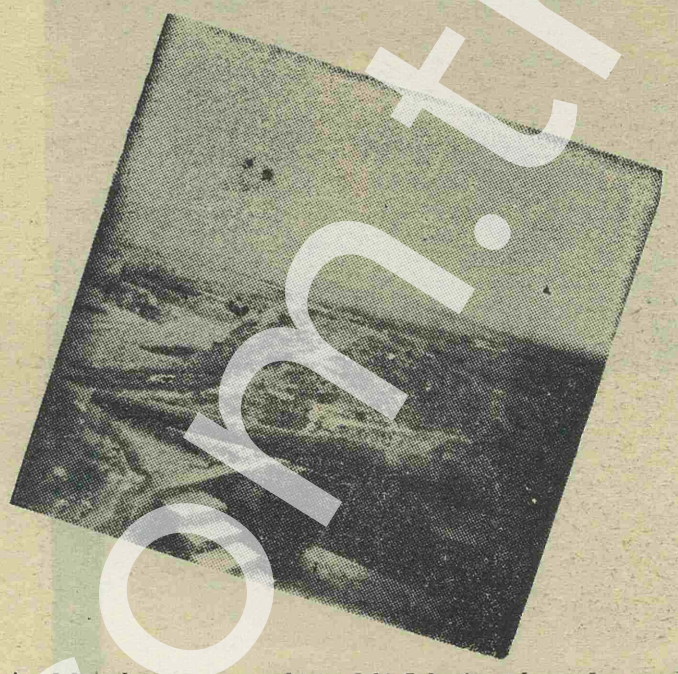

Anadolu yakasının en uç noktasın daki Orhaniye tabyasından zama nımıza hatıra kalan top.

ı. Yine T...lerde bırak. Çünkü böy-
, seni tak... eden ve seni ulu tanı-
ahsustur

. Yarabbi! Şu kahraman askerlerin
ism-i cem... İngilizlere ve Fransız-
r. Sen bu yefli dileği ihsan eyle. Ve
yerek, bö... güzel ve sakin bir yerde
biz aske...in süngülerini keskin ve
ıten kahr...n, bütün bütün mahvey-

lua ettim... kalktım. Artık benim
benim kad...mesrur bir kimse tasav-

, oğlun H...de benim gibi güzel yer-

n güzel ye...i burası imiş. Yalnız bu
düğün ol...yor. İnşallah düşman as-
bizi de gö...rler, düğün yaparız, ol-

ektup yaz...

ı evdeki ...et vesaireyi kimselere
eyin ve s...arsa biz bilmiyoruz de-

Çantayı al, sandığa koy. Ben sana vaktiyle an latmış idim, bu dünya böyledir. Fakat sen merak etme. O parayı vermese, adliyedeki adam vermezdi. Hani nasıl aldık. Yalnız zaman ister.

Valideciğim, çamaşır falan istemem, paralarım duruyor. Allah razı olsun.

Oğlun Hasan ETEM
(17 Nisan 1915)

★★★

Beş bin kişilik MTTB gençliğinin merasime iştirakine mani olunmasına rağmen, **«Çanakkale Bizimdir!»** diyen mukaddesatçı gençliği temsil eden, MTTB Genel Başkanı Rüştü ECEVİT'in yaptığı konuşmadır:

«Dün 1915, bugün 1976. Türk gençliği olarak altmış bir yıl önce Haçlı sürülerinin hayasızca saldırılarına karşı; imanından aldığı güç ve şevk ile Hak'kın batıla, ruhun maddeye zaferini başararak bir kere daha ispat edip, gerçek bir mücadele örneği veren kahraman Mehmetçiği ve aziz şehitlerimizi şükranla, rahmetle ve fatihalarla, yadediyoruz.

Bugünkü gerçek nesil olarak, Çanakkale ve 18 Mart'ı bir zafer olarak geçiştirmeme gayreti içindeyiz. Zira o gün binlerce kahramanımızı şehit eden zihniyet bugün metodunu değiştirmiş vasıtasını değiştirmiş ve kedefinden birşey kaybetmemiştir.

Bir kaç ay önce «Üç atlı» nın Haçlı zihniyetini yeniden alevlendirip körükleyen bir hareketine şahit olduk. Anadolumuz yüzyıllardır Haçlı zihniyetinin her türlü saldırısı ve tehditlerine maruz kalmıştır.

Çanakkale ve İstiklâl Harbi'nden sonra Haçlı zihniyeti; bizi içten kuşatmış, en mahrem yerlerimize kadar girmiş bulunmaktadır. Üstelik bir çoğumuz bilerek, isteyerek veya farkında olmadan ruhumuza işleyecek kadar kendimize yakınlaşma ve yerleşme fırsatını vermiş bulunmaktayız. Şu andaki durumumuzu gördükten sonra bunu inkâr etmek hiç kimsenin haddi değildir. İçimize yerleşen her türlü yabancı nesneyi atamadıkça millî benliğimizi bulmaya Haçlı'ya dur demeye, müstakil olmamıza imkân yoktur. Bunu yapmak için de Çanakkale'de inandığı dava uğruna cihat eden Mehmetçiğin o günkü imanına sahip olmak mecburiyetindeyiz.

Dün aynı iman, aynı gaye, aynı his ile çarpan kalpler, bugün değişik hattâ birbirine zıt gayeler için sapma yoluna getirilmiştir. Bugün memleketimizde şahsiyetsiz, gayesiz, nereden geldiğini nereye gideceğini bilmeyen, tarihî yerinden habersiz bir nesil olduğu gibi bunların arasından zehirlenerek Kıbrıs'ta vatanı, milleti için can veren Mehmetçiğe karşı geri dön! Faşist Mehmetçik! diyebilecek kadar yolundan saptırılmış batıl ideolojiler peşinde koşan zavallılar da bulunmaktadır. Bunlar, batının damarlarına Haçlı kanı doldurduğu gafillerdir. Buna karşılık yıllardır devam ettirilen «nesilleri kendi öz değerlerinden uzaklaştırma gayreti», ecdadının çizdiği yoldan yürüyen ve gün geçtikçe gelişen, yeni filizler veren millî şairimizin,

«Asımın nesli, diyordum ya nesilmiş gerçek...

İşte çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek...»

mısralarında ifade ettiği gerçek nesil, asımın nesli millî gençliğe; hiç bir şey yapamamış, sadece onun azmini kuvvetlendirmiştir. Onu, şahsiyetinden koparıp köle haline getirememiş, ancak, kendisinin ona köle olacağı endişesine kapılmıştır.

Bugün, meyvelerini aldığımız bu imanlı nesil; tarihine ve tarihî şahsiyetine sımsıkı bağlı, üzerine düşen vazifelere müdrik olup üstesinden gelecek azme sahiptir. Bu şahlanışı hiç kimse, hiç bir beşerî kuvvet durduramıyacaktır. Buna gücü yetmeyecek, elini uzatamıyacaktır. Çünkü; kuvveti imandan gelmektedir.

Her yıl üniversite gençliğine Çanakkale şehitlerini anmak üzere tahsis gemi, bu yıl millî cephe hükûmeti zamanında, Ulaştırma Bakanlığı tarafından tahsis edilmemiştir.

Türk yüksek tahsil gençliği olarak, yapılan bu hareketi protesto ediyor, milliyetçi geçinenlerin gerçek şehitlere ne kadar değer verdiğini bilmüşahade görmüş bulunuyoruz. Millet iradesine ters olan bu

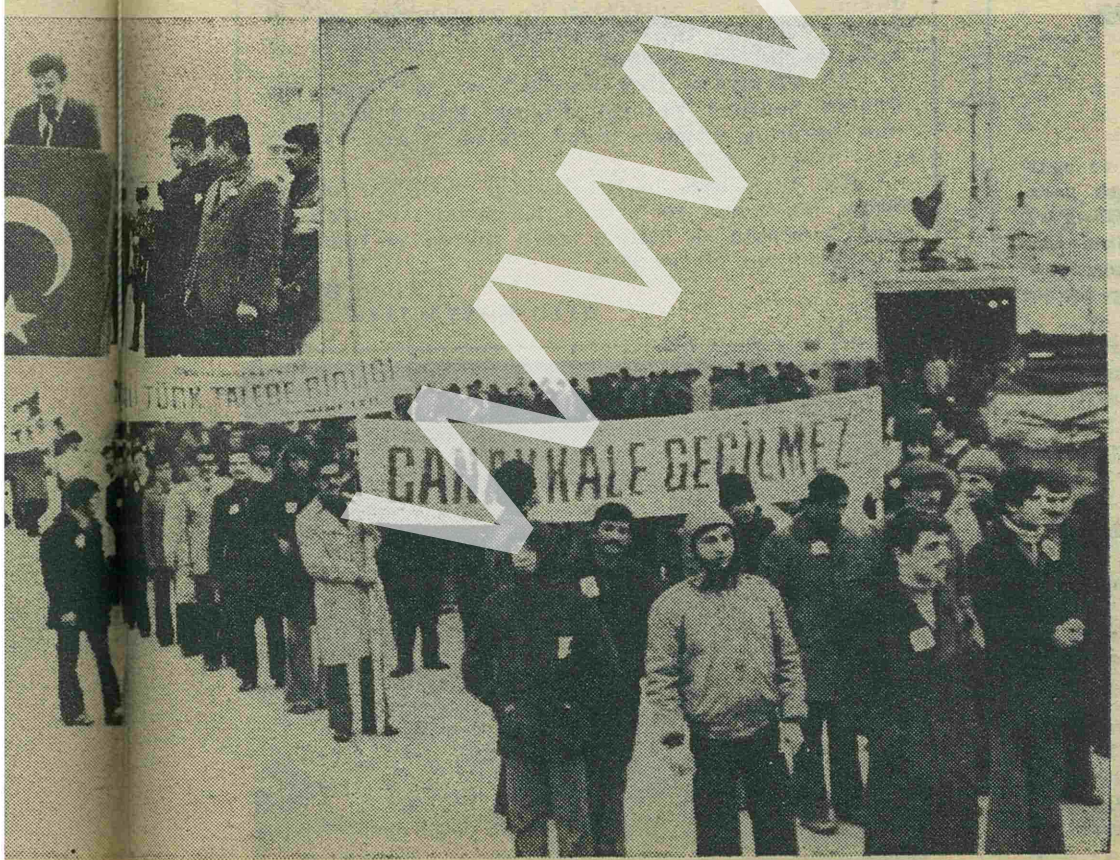

www.antikitap.com.tr

Teşkilâtlarımızdan

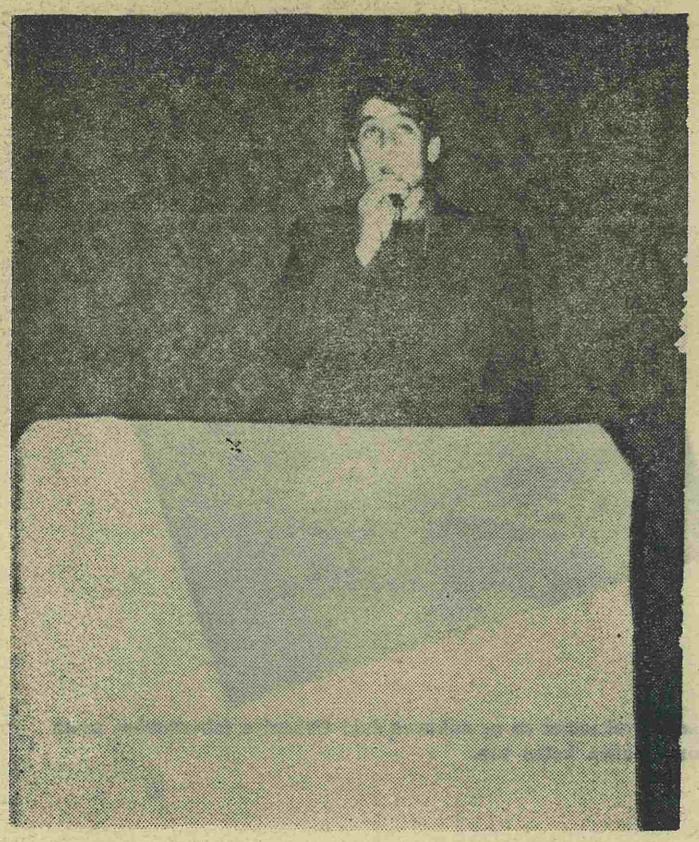

leri mağlup edemez. Büyük Türk Milleti MTTB.li lerin milliyetçi ve mukad desatçı Türk gençliğinin tek güçlü ve resmi temsilcisi olduğunu bilmektedir. Menfur saldırıları şiddetle kınıyoruz.» demiştir.

MADEN

MTTB'nin ilk kaza teşkilâtı ve 7 senelik bir maziye sahip olan maden teşkilâtı, Madenlilerin sevgi ve takdirlerini kazanarak faaliyetlerine devam etmektedir.

Her ay muntazam olarak tertip ettiği seminerlerle manen doymuş ve ne aradığını bilen «Gençlik bunalımı» diye bir bunalım tanımayan bir gençliğin vucüde gelmesine çalışmaktadır

Teşkilât Başkanı Mustafa Günbeyin Sosyal lFaaliyetler Kolu Başkanı Zeki Parlak ve Spor Kolu Başkanı Ahmet İnce, Maden Orta Öğretim Gençliğinin yuvası MTTB'nin hak yolunda daha da güçlü olarak ilerllemesi için tüm arkadaşlarıyla gayretli bir çalışma içindedirler.

Resim'de M. Günbey bir gecenin açılış konuşmasını yaparken

ÇANKIRI

Tiyatro çalışmaları, seminerler ve sportif çalışmalarla faaliyetlerine devam eden MTTB Çankırı teşkilâtı'na mensup gençler M. Cemiloğlu için bildiri dağıtılırken kendilerine milliyetçi diyen bir grubun saldırısına uğramıştır. Ki o gurubun Cemiloğlu için okuttuğu mevlidi şerife tüm MTTB'li gençler katılmıştır.

Olayla ilgili olarak M.T.T.B. Çankırı Teşkilâtı Başkanı Mustafa Sarıkaya «Ülkücülük MTTB'nin milli bir dava için dağıttığı bildiriye mani olmakla olmaz. Hareketleri samimiyetlerinin ifadesidir. Fikir ancak kendisinden üstün bir fikirle mağlup edilebilir. Kaba kuvvet fikir

talık seminerleri Yozgat orta öğretim gençliği tarafından ilgiyle izlenmektedir.

* Şubat ayı içinde, Tatvan'lıların salonu hıncahınç doldurduğu salonda açılış törenini yapan MTTB Tatvan teşkilâtındaki arkadaşlarımız «**Allah Zulme Razı Olmaz**» piyesini başarı ile sahneye koyduklarını ve Tatvanlıların desteği altında konferans ve seminer çalışmalarını sürdürdüklerini bildiriyorlar.

BEYPAZARI

* Şubat ayı içinde açılışını yapan bir başka teşkilâtımızda Beypazarı. «Mazisi değerli, dini mukaddes, dünyaya kendini tanıtmış ve kabul ettirmiş haysiyetli bir neslin evlâdı olan bizleri, cehalet ateşiyle yakmak fitne ve fesat kazanlarında kaynatmak, mazimizi unutturup rasgele hezeyanları yutturmak, hakkı tenkit ede ede batılı tutturmak, moda ve medeniyet diye diye Avrupa ve menşei bazende belirsiz mason ve komünist salyalarını fikirlerimize akıtmak ve bizi böle böle amaçlarına ulaşmak isteyenlerin ve ecdadımıza dün, biz evlâtlarına da bugün kan kusturan cahil, rezil ve vefasız zihniyetin karşısına mukad desatçı MTTB gençliği bir kale gibi dikiliyor ve dur diyor...» Beypazarı Teşkilât Başkanı Mehmet Yayın'ın özetlediğimiz bu sözlerinden sonra kürsüye gelen davetliler, MTTB Ankara Teşkilât Başkanı Tevfik Arslan MTTB eski başkanlarından Burhanettin Kayhan, iktisatçı İsmet Concar, Konya Milletvekili Reşat Aksoy, Müftü Hüseyin Şimşek ve Kaymakam Utku Acun dinleyicilerin coşkun alkışları arasında, MTTB'nin diğer teşkilâtlar arasında halkın gözde teşkilâtı olduğunu, Türkiye'de tek talebe teşkilâtı olan MTTB'nin çalışmalarının ilgiyle takip ettiklerini belirtmişlerdir.

YOZGAT

* 24-1-1976 günü Yozgat'lıların büyük ilgi gösterdikleri, Vali Muavini, Millî Eğitim Müdürü, Millî Eğitim Müdür Yardımcıları, okul müdürleri ve öğretmenlerin huzurlarında Kur'ân-ı Kerîm okunarak, Yozgat MTTB teşkilâtı açılış gecesi yapılmıştır.

Önceden haber verdikleri halde geceye gelmeyen Ankara'lı ağabeylerine de kırıldıklarını söyleyen gençler, muhteşem açılış gecesinden sonra hemen faaliyete geçip okullar arası şiir kompozisyon yarışması açmışlardır. «**Zamane Çocuğu**» piyesini sahneye koyma çalışmaları ve hafta

MTTB Merkez Orta Öğretim Komitesi «Kompozisyon Yarışması» tertib ediyor

Orta öğrenim gençliğinin kültürel, fikri ve sportif yönlerden gelişmesine yardımcı olmak amacıyla çeşitli faaliyetlerde bulunan Milli Türk Talebe Birliği Orta Öğrenim Komitesi «İstanbul Lise ve Dengi Okullararası Kompozisyon yarışması»nın bu yıl beşincisini «Batılılaşma karşısında gençliğin durumu» mevzuunda tertiplemiştir.

Diğer faaliyetlerimizde olduğu gibi, bu yarışmada da gayemiz Türk Orta Öğrenim Gençliğinin milli kültürümüzü tanımasına gizli kalmış faaliyetlerini geliştirmesine yurdumuzun kalkınması yolunda üzerine düşen vazifeleri idrak etmesine yardımcı olmak, gençliği faydalı çalışmalar yapmaya teşvik etmektir.

Yarışmaya İstanbul'daki bütün lise ve dengi okullardan arzu eden her öğrenci katılabilir. Yazılacak yazılar 800 kelimeyi geçmeyecek şekilde bir fotoğraf ve iki liralık posta pulu ile en geç 6 Nisan 1976 gününe kadar Genel Merkezimize getirilecek veya bu tarihte elimizde olacak şekilde postalanacaktır.

Gönderilen kompozisyonlar bir ön elemeye tabi tutulacak ve finale konan 20 kompozisyon 17 Nisan 1976 günü yazarları tarafından jüri ve davetliler önünde okunacaktır. Yarışmada birinciye 750, ikinciye 500, üçüncüye 300, dördüncüye 250, beşinciye 200 lira ilk üçe kupa ve bütün finalistlere kitap ve hediyeler verilecektir.

MTTB mensuplarına yapılansaldırılar üzerine

Biz Müslüman gençlik, yalanla, iftirayla ilgi kurmayız ve kuramayız. Kendilerine ülkücü diyenler, bize yalan, iftira, çelişkli ve kasıtlı hareketler isnat etmekten ve «Siz MTTB rozeti atıp yerine kitaba koydunuz» diye yaptıkları hakaretlerden vazgeçmelidirler.

Zorla dergi satmaya çalışmak, almayan genci dövmek, üstelik bunlar yetmemiş gibi Türkiye'nin çeşitli yerlerinde aynı mahiyette bildiri ve bültenler neşrederek, Müslüman gençlere hakarette bulunmak ve bu yayınları baskı unsuru olarak kullanmak, benzeri tutum ve davranışlar görmemezlikten gelinemez.

«Yıkıcılığın, anarşinin, vatan millet ve din düşmanlığının kol gezdiği Türkiyede... Bunlarla yıllardır mücadele ettiğini söyleynlerin kaç yıllık mazileri vardır. Yaptıklarını söyledikleri mücadelenin mahsuli ne dir. Kurulduğu 1916 yılından beri imanlı gençliğin ruh kaynağı, tek temsilcisi MTTB'nin 60 yıldır mücadelesini sürdürdüğünü bilmemezlikten gelip Türkiye'de yalnız kendileri varmış gibi davranmak gülünç olmuyor mu?

Biz solcularla savaşıyoruz diyerek, başkalarından üstünlük anlayışına kapılmak yerinde bir anlayış değildir. Çünkü solcularla vuruşmak belki öfkeleri dindirir, ortalığı karıştırır, halka biriktirilen intikam duygularını rahatlatır, fakat konuya çözüm getirmez. Solcularla savaşmak solculukla savaş mak mıdır? Asıl önemli olan Türk gençliğinin solcu olmasını önleyici sistemin getirilmesi değil midir. Bu da apayrı bir iştir.

Biz yanlış eğitim ve öğretim, yanlış yönetim yüzünden solcu olmuş başkalarının tuzağına düşmüş gençlerimizi bulundukları halden kurtarmak ve gelecek nesillerin onlar gibi olmasını önleyici tedbir ve sistem istiyoruz.

Şayet Türk toplumunun sosyal güvenliğini sarsıcı olaylar ve daşranışlar oluyorsa, devletin zinde kuvvetlerinin bunu önlemesini istiyoruz. Eğer Türkiye de bu kuvvetler bozulmuş, zayıflamış ve olayları önleyemez duruma düşmüşse - ki biz buna inanmıyoruz- o zaman iş bize düşer. Böyle bir durumda ülkücü kardeşlerimize kavga etme sırası ya gelir ya gelmez

Türkiye Cumhuriyeti devleti bütün gücuyle ayakta iken ve Türk toplumunun menfaatlerini gözetlerken ülkücülerin onlara yardımcı olduğunu söyleyerek kavgaya girmesi ve girmeyenleri itham etmeye kalkışması, hem onlara hakarettir hem de başkalarının sırtından geçinmeye kalkmaktadır. Kendi zümrevi ülküsünü genelleştirip Türkiye'yi kurtarma pozisyonlarına bürünmek demektir. Hangi makam ve hangi yetkili ülkücüleri yardıma çağırmıştır.

Bugüne kadar her kuruluşun ortaya koyduğu düşünce inanç ve anlayışları ile ne oldukları belli olmuştur. Ülkücü kardeşlerimizinde düşündükleri ve neye inandıkları, bellidir.

Biz Türkiye'de fikir hürriyeti verimeli kaba kuvvetçiler bertaraf edilmeli diyoruz. Köhne kapitalizmin, özgürlük düşmanı komünizm ve faşizmin istekli si ve müdafii değiliz

Biz Allah için, insana hizmet prensibine bağlamayız. Müslüman ve Türküz. Kavmiyetçi ve ırkçı de ğiliz. Şereflerin en üstünü insan sınıfına ve İslâm Dinine mensup olmaktadır

Yaşar BİLEN
MTTB KONYA TEŞK. BŞK.

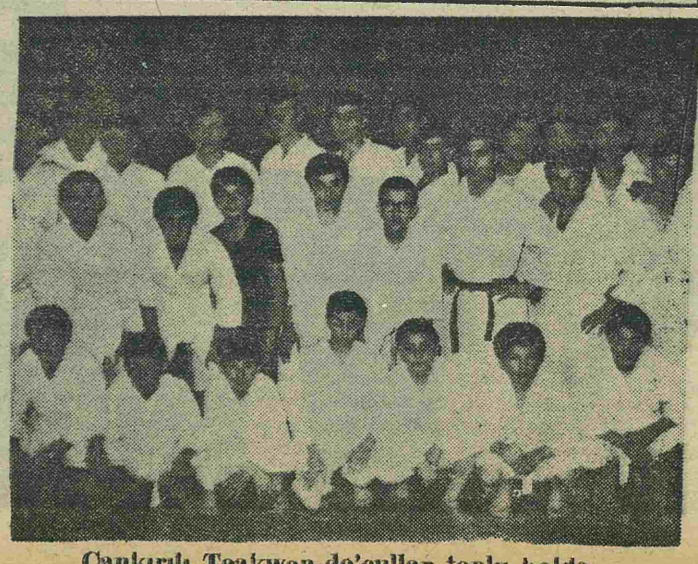

Çankırılı Teakwan-do'cullar toplu halde.

Haberler

Kars'da MTTB'li arkadaşlar...

KAYBOLMUŞ DEVLET

Gürsel UĞURLU — KONYA

Türkiye kurulduğu günden berî siyasi kültürel ve iktisadi bakımdan devamlı kararsızlık göstermektedir. Bunun temelinde yatan sebepler Tanzimatla başlayan yabancılaşmanın son halkası olarak düşünülmelidir.:

1839'da Tanzimat'la başlayan batılılaşma (yabancılaşma) 1856 İslahat fermanı ve onu takibeden Cumhuriyet Türkiyesi'nin 1920, 1946, 1960 ve son 1970'lerdeki siyasi ve ardından gelen ekenomik hareketleri, Türkiye'yi tam bir çıkmaza sürüklemiştir; Çeşitli sebeplerle yapılan bu memleketi kurtarma çabaları başarıya ulaşamamıştır. Zira her kuruluş hareketinin altında bir yabancı parmağı çıkmıştır. Gaye, İslâm birliğini bozmak ve Avrupalıya yeni sömürü alanları açmaktadır.

Sömürgeci Avrupalı, ülkemizdeki uzantıları olan gayri müslimlerden başka kendisine güya bizden olan yerli işbirlikçilerle bulmuştur; Bunlar Jön Türklerle başlayan Avrupa hayranlığı modasını içimizde devam ettiren ve o kadar ki ilerlemek için Hristiyan olmamızı teklif eden aydınlardı (!)

Gülhane Hatt-ı Hümayunu ile sömürgeci Avrupalıya mavi boncuk dağıtan büyük (!) Reşit Paşa devleti kurtarma masalları ile milleti uyutuyordu. Batılı medeniler (!) daha gayelerine tam ulaşamamışlardı. Osmanlı «Hasta adam» iken bile dünyanın beşinci büyük devleti idi. Halâ Afrika'da, Asya'da, Avrupa'da sözü geçiyordu. O kadar sağlam temeller üzerine kurulmuştu ki düşman dışarıdan, yerli iş birlikçileri içerden o kadar çabaladıkları halde bir türlü yıkılmıyor üç kıta Halife adına hutbe okunuyor ve bu İslâm imparatorluğu dimdik ayakta duruyordu. İslâm birliğini bozmak için Hilâfet yok edilmeliydi. Dünyanın ilk ve son sömürgecileri olan Avrupalı, kendisine seçtiği yeni alanda başarılı da oldu. İslâm âlemi parçalandı. Çöküntünün altında kalan Fas'tan Pakistan'a Balkanlara kadar tüm müslümnlrdı. Bu arada Hristiyan Avrupa, imparatorluğumuzun sınırları içersindeki dindaşlarını da unutmadı. Onlar bu yıkıntıyı yağmaladılar; Yunanlıyı denize dökmüştür, ama bir müddet sonra kaçarken ardında tarihin en korkunç vahşetini sergileyip soluğu Atina'da alan bu millet sonradan burnumuzun dibine gelip Oniki Adalara demir attı. Ses mi? Çıkaramazdık ki!.. Nasıl yapardık bunu?... Harbden sonra girişilecek kültür ihtilâli sonucu «Edebiyatımızda en eski medenî yetlere beşik olmuş Anadolu'nun eski sakinlerine ilk akrabalık duyan ve duyuran, Yakup Kadri oldu. Şimdi Sabahattin Eyüboğlun'da ve onunla beraber pek çok gençlerimizde görüdüğümüz anayurt Anadolu'yu payen geçmesiyle beraber yaşayarak benimseme fikri köklerini burda bulur» diyerek Yunanlıya kucağını açan bir Yunanperest, Milli Eğitim Bakanlığına kadar yükselecek ve okul kitaplarına, Yunanistan'daki tapınakların sütun sayılarına ve Olimpos dağındaki sefil efsanelerine varıncaya kadar sokacaktı.

Ve böylece maarifimiz Yunan tanrılarının keşiş lerinin sığınağı oldu.

Kitaplarımızı gayri milli artıklarından temizlemek kaybedilen yılların suçlularını aramak durumundayız. Biz gençlere düşün vazife, arı gibi çalışmak, Yunus'lardan Mevlâna'lardan ve Akif'lerden toplayacağımız ilim zerrelerini ve hakikatleri iman peteklerinde toplayıp bizden sonra gelecek İslâmî'ın müdafii «Asım»ların hizmetine sunmak olacaktır.

ZİLE

* M.T.T.B. Zile Teşkilâtı; 20 Şubat 1976 Cuma akşamı Aykut Sinemasında yapılan merasimle hizmete girmiştir.

Program, Şakir Ardahan'ın okuduğu Kur'ân-ı Kerîm'le başlamış, kürsüye davet edilen başkan Ali Elibol «Ey! İslâmcı gençlik ve onun velileri!. Millî ve manevî değerlere bağlı, mukaddesatçı gençliğin tek temsilcisi olan M.T.T.B. hizmetlerini bundan böyle Zile'de de devam ettirme gayreti içindedir. Hepinizi bu hislerimle selâmlarım...

Biz mücahitler olarak İslâm davaısnda taviz vermeden çalışmak zorundayız» diyerek konuşmasının son bölümünde veliler'e evlâtlarının emin ellerde yetişmeleri gerektiğini belirterek mücahitler (!) davanıza sımsıkı sarılmadan çalışırsanız memleket ahtapotların ayakları altında çiğnenir» demiştir.

Bu arada M.T.T.B. Genel Sekreteri Kasım Yapıcı kürsüye gelerek «Size İslâmcı gençliğin karargâhından kucak dolusu selâm getirdim, diye söze başlamış İslâmcı gençliğin eğitim politikası hakkında bilgi vermiş, meslek liselerin uğradıkları haksızlığa, «devleştirilen cüceler» — «cüceleştirilen devler» e temas ederek ideal insanların kimler olduğunu belirtmiştir. Kasım Yapıcı öğrenci olaylarına da temas ederek M.T.T.B.'nin gençliği hakkında bilgi vermiştir.

C.Paşa Tıp Fakültesi stajyer doktoru A. Fevzi İnceöz, bugün kü durumumuz hakkında izahat yaparak M. Akif'in şahsiyetinden bahsetmiştir.

Daha sonra gençler «Şeytanın Düzeni» adlı oyunu sahneye koymuşlardır.

MTTB Tokat Spor Kulübü tekvando gösterilerinden sonra Avni Özaydın'ın okumuş olduğu K. Kerim'le program sona ermiştir.

★ YEŞİLYURT MÜCAHİDLERİ MALATYA'LI AĞABEYLERİYLE.

ARDEŞEN

★ M.T.T.B. Ardeşen Teşkilâtı kısa bir zamanda kurulup 21/2/1976 tarihinde Sancak Sinemasında çok kalabalık dinleyicinin iştirakiyle yapılan bir merasimle resmen hizmete girmiştir.

Teşkilât Başkanı Hakkı Derecinin açış konuşmasından sonra kürsüye gelen Rize İmam - Hatip Lisesi öğretmeni Güngör Ünsal, gençliğimizin; imanlı, tarihine bağlı olmasını istiyoruz. Bu gün hiç bir millet yoktur ki geçmişinden hız almasın, geleceğine güvenle bakmasın. Milletler ancak tarihlerine bağlı kaldıkları müddetçe ayakta kalabilmişlerdir. Daha sonra Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in Sakarya Türküsünü okuyarak halkın çoşkun alkışını toplamıştır.

Öğretmen Besim Özsuerde, bizim davamız diriliş ve kurtuluş davasıdır. Biz maddenin karanlığına ve anarşinin kucağına düşmüş gençlerimizi kurtarmak için çalışanlarız. M.T.T. Birliği olarak, ithal malı köksüz Batı eğitimi yerine, inancımıza, ahlâkımıza, tarihimize, örf ve adetlerimize ve bindörtyüz yıllık tarihimize yakışan İslâmî, millî ve köklü eğitimi istiyenlerdeniz.

Son olarak kürsüye gelen millî ahlâk dersleri öğretmeni Haydar Baş M. T. T. B.'nin davası hak olduğunu Okyanusta İslâm Gemisinin direksiyonluğunu yaptığını belirterek, şimdi Okyanus'ta İslâm Gemisine rakip çıkmak isteyen bir takım kırık, ve bozuk sandallar var, bunlar batacak ve batıyor. İslâm Gemisinin haricindeki gemiye binen Okyanus'un dibine demirleyecektir; Allah'a varmak için İslâma sarılmak lâzımdır. Sarılınız ki kurtulasınız. Allah'a insan ancak İslâmla gider. Huzur ve saadeti insan İslâma girmekle bulur;

Konuşmasının son bölümünde Dünyada inançlar çarpışıyor. muharebe meydanında çarpışan kılıçlar, füzeler, kalkanlar her milletin inancının sözcülüğünü yapıyor. Bunun için diyoruzki Maarif yetkililerine bu gençliğe; İslâmın ahlâk ve faziletini İslâmın insanlık anlayışını, kemal anlayışını verirseniz eskiden olduğu gibi Viyana kapılarında Japon sınırına kadar at koşturursunuz. Bunu biz M. T. T. B.'nin şahsında görüyoruz dedi.

Merasim, Hikmet Gülbayın Kur'an-ı Kerim okumasıyla sona erdi.

Karabük

Millî Türk Talebe Birliği Karabük teşkilâtı büyük bir halk ve öğrenci kitlesinin iştirakleriyle 6-3-1976 günü yapılan törenle açılmıştır.

M.T.T.B. Genel Merkezinden Cafer Sadık Özlevent'in açış konuşmasından sonra teşkilât başkanı Ahmet Ustaoğlu söz almış Hak batıl mücadelesinde hakkın daima galip geleceğini ifade edip «**toplumumuzun bir asırdan beri çeşitli zulüm sistemlerinin tahakkümü altında yaşamaktadır. Son yıllarda vatanımız çeşitli batıl ideolojilerin kavga meydanı olmuştur. Bilinmelidir ki gerçek vatansever, hak dava yolcusu müslüman gençlik sahip çıkan mukaddesatçı hiç bir sömürü düzeninin batıl ideolojisine boyun eğmiyecektir**» demiştir.

Sanayi Bakanlığı El Sanatları Genel Müdür Muavini İsmet Çonkar «**Manevî ve maddî hizmetleri Gerede ve Karabük beraber yapacaklardır. Memleketin mes'elelerine gençler siyonizm, materyalizm ve komünizm cereyanlarını önliyeceklerdir.**» demiştir.

Bundan sonra Demir Çelik İşletmesi Genel Müdür Muavini Aydın Emre söz alarak «**Karabük millî değerlere bağlı, mukaddesatçı, alın teriyle geçinen bir toplumun mekânıdır. M.T.T.B. her türlü tahrikin, tefrikin dışında kalmış vakur, azimli gençlerden teşekkül ettiğinden Demir Çelik camiasının değerli işçi çocuklarında bu ocakta yetişerek memleketimize faydalı olacaktır**» diye konuşmuştur.

Karabük Müftüsü, M.T.T. B. Ankara Teşkilâtı Başkanı Tevfik Arslan ve M.T.T.B. Teşkilâtlar Müdürü de birer konuşma yaparak, teşkilâtın bütün milletimize ve İslâm âlemine hayırlı ve uğurlu olmasını temennî ettiler. Tören Genel Merkez karate ekibinin gösterileri ile sona ermiştir.

Töreni takiben topluca teşkilât binasına gelinerek Kur'ân-ı Kerîm tilaveti, dualar ve tekbirlerle açılış yapılmıştır.

(TTT) Tüm Türkiye'li Tanjular Seslenivor:

FAŞİST TRAFİK KAZASINA SON

NECATİ

«Kurbanlar ölür, Kazalar devam eder»

Yaklaşan kalabalıktan bağırıp çağırmalar. Her türden, her kılıktan insan, dövizler, pankartlar, havalarda dolaşan yumruklar...

Sirkeciye doğru yürüyorlardı. Ta bütün önünde ikişer kişinin taşıdığı koca çelenkler, arkasında büyük bir kalabalık vardı. Gözlerinizi en öndeki gurubun dövizüne çeviriyorsunuz.

«Kahrolsun faşist trafik kazaları»

Zannedeceksiniz ki trafik kazalarını lânetleme yürüyüşü. Hayır! hayır, o tabut neyin nesi? Trafik kazalarında ölenleri simgeliyorsa, peki o göğüslerdeki fotoğraflar? Soura 2x3 m, ebadındaki beze çizilmiş oğlan kim? Sağımda solumda soracağım kimse yok. Kalabalığa bakıp pankartları dövizleri okuyarak cevap bulmaya çalışıyorum.

«Faşist trafik kazalarına son»
«Tanjular ölmez»
«Faşist kamyon lâstiği»
«Faşist benzin»
«Faşist şöför»

Her şey faşist amma yine birşey anlıyamadım. Göğüslerdeki resimlerin altında, birinin göğsünden, ayağımın ucuna düşen resimden okudum.

«Faşist trafik kazasının kurbanı Tanju Sosyeteoğlu» yazıyor. Ha mesele şimdi anlaşıldı. Oğlan trafik kazasında da ölmüş. Peki ama şoförün, lâstiğin, benzinin, kamyonun faşistliği tesbit edilmişmi? yoksa faşistlikten sicillimiymişler?.

Kalabalık Sultanahmed'den Gülhane'ye doğru kıvrılıyor. Kollar havada.

«Trafik kazalarında faşizme son»
«Özerk trafik kazaları»
«Tanjular ölmez»
«İntikamını alacağız»

Nasıl olsa vaktim boş. Dolaşmak içimdeki sıkıntıyı atmak için gelmiştim Sultanahmed Meydanına. En iyisi kalabalığı takipedeyim. Belki biraz eğlenirim hemde vakit geçer diye düşünürken biri kolumdan tutarak kalabalığa doğru çekti. Sarkık bıyıklı ve par keliydi. Yakasında o resimden vardı.

— Girsene ulan sıraya.

Baktım başka meraklılarda sıraya sokuyorlar çaresiz girdim.

— Sıradan çıkmak yok. Bağıracaksın.

Benim bağırmaya hiç niyetim yok. Merak edip baktıysak suçmu yani? Hem sıraya girdik, bağırmasak olmazmı. Ama kime anlatacaksın mecburen bağırıyorsun.

«Kahrolsun trafik kazası faşist»

— Öyle münferid değil, arkadaşlar ne diyorsa ona göre.

«Hükümet istifa»

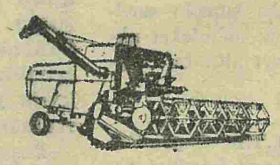

«Trafik kazalarında zülme son»
«Katil iktidar»

Bağırmasına bağırıyorumda, Ya beni tanıyan çıkarsa, Ya patlıyan flaşların sahasına giriyorsam. Kaç kere tembihlemişti baban.

— «Gösteriye, mitinge, yürüyüşe, horuma vesaireye katıldığını bir görürsem..»

Miting forum laflarını da takibet tiği gazetelerin talebe olayları haberlerinden öğrenmiş ve ne demek oldu ğunu biliyordu. Hem ben daha orta ikideyim, Başımı önüme eğdim, Farke dilmiyeyim, diye.

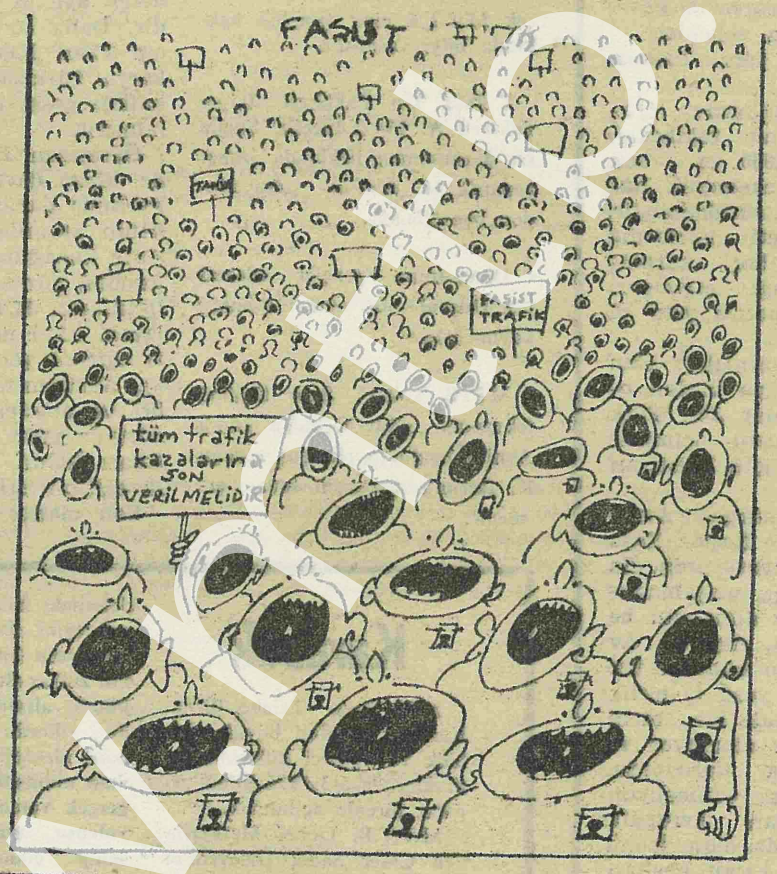

— Bağrın kalsın, kolunda kalsın. Bizim yas tutacak vaktimiz yok. Amma da çattık bu oğlanada. Kimin yas tutmaya niyeti var ki, Gülhane parkına dalmak isteyen bir kaç yürüşçüyü raya çeken oğlan da başlarındaydı, tekme tokat sıraya soktular. Beni sı-Tüymenin yolu da yok, ne yapacağız şimdi?

Gülhane sirkeci arasındaki ara sokaklardan geçiyoruz. Anbar kamyonlarına mal yükleyen bir kaç hammalı dövdüler, yürüyüşe engel oluyorsun diye. Simitçinin çamekânı paramparça yerde yatarken, onlar kapış tıkları simitleri hem yiyor, hem de bağırıyoralardı. Parçalanan camekânı yanında ağlıyan çocuk simitçimiydi bilmem? O parkeli oğlanın onu da sıraya sokacağını zannettim ama aldırmadı. Ha söylemeyi unuttum, anbar kamyonlarının camlarını kırmalarını.

«Faşist lâstik»

diye tekerleri de tekmeliyorlardı.

Sirkeciye çıktık. Yürüyenler kadar kalabalıkta orada. İETT'nin yolcuları (yollar trafiğe kapatıldığı için) ve banliyö trenlerinin yolcuları acele yetişmek istedikleri işlerini bırakmış lar, gelen kalabalığı seyrediyorlardı.

«Faşist trafik kazası istemiyoruz»
«Özerk trafik kazaları»
«Kurbanlar ölür, kazalar devam eder»

«Tanjular ölmez»

kimi kandırıyorsunuz be, bal gibi ölmüş işte. Hükümet de sağosun iyi ted bir almış. Ben diyeyim yürüyen kalabalık kadar, siz deyin, Sirkecide ki meraklılarla yürüyen kalabalığın toplamı kadar, polis. E beyim orasıda o kadar kişiyi almaz ki. Herkes bir tarafa koşuyor, yürüyor. İskelede arabalı birkaç çelengi zor attılar. Arabalı vapur hareket ederken, kalan çelenkleri yağma ediyorlar ve bağırıyorlar.

«Tanjular ölmez»

«İntikamın alınacaktır»

Hele şükür. Büyük postaneye doğru koşarak ayrıldım birbirine birşeyler soran meraklıların arasından inşallah gören olmamıştır. Gazetelerde de resmim çıkmaz, Yoksa yandık.

★

İki gün sonraki bir gazete haberi;

«Benzinciyi soyan silâhlı kişiler 645 lirayı alıp kaçarken, iki işçiyi de öldürdüler.»

Haberi okurken yürüyüşü hatırladım.

«İntikam alınacaktır»

Sloganı kulağımda uğulduyordu.

İKİ FIKRA

☐ Meşhur hikâyedir, bilirsiniz. Etrafı tel örgüler le çevrilmiş kışlanın, nöbetçi kulübesinin önünden bir sivil dalıyor içeriye. Ki harp başladı, başlayacak denilen günlerde. Sivilin üç - beş adım gerisinde de bir Teğmen, Teğmen nöbetçi kulübesinin hizasına gelince, nöbetçi asker:

«— Parola» diye gürler. Teğmen askerin suratına doğru,

— Ulan, parolayı sivile sormuyorsun da bana mı? soruyorsun? Asker, teğmenine gayet rahat bir tavırla cevap verir,

— Ama teğmenim o sivil, parolayı ne bilsin.

★

☐ Yurdun kantininde televizyon seyrediyoruz. Programın büyük adı: FORM. Mevzuu «Ana baba - çocuk anlaşmazlıkları.» Ekranda gördüğümüz bir tarafta ana ve babalar, diğer tarafta çocuklar, ortada istediği cevabı alamadığında, konuşmacıyı rahatça susturan, ukelâ tipli spiker. (Gazetelerde Amerika'da ihtisas yap

(Devamı 12. sayfada)

HİKÂYE

İfâdenin ötesindeki iklimlerde

ŞİİRİMSİLER

MUSTAFA ÖZDAMAR

«Ne olurdu sanki, şiirle nesir, yaşasaydı yanyana, kurda kuzu, tilkiye tavuk; ikram etmek değil ki bu»

Önünde bir sahil, ıslak saçlarıyla, denize doğru yürüyordu. İvan İvanoviç, bâkire bir kıyıda durdu. Ama sadece kışları temizdi bu bâkirenin, yazları insanlarla kirleniyordu.

«İvan İvanoviç.»

«Evet İhvan, bir şey mi var?»

«Hiç İvan İvanoviç, hiç.»

«Çalkantılar çoğaldı.»

«Mevsimleri bile yitirdik, ne korkunç. Anıçlarımızın içinde değil saatler. Çağın getirdiği bir şey değil bu, insanları sülükleşmesi. Bili yorum. Ya da bildiğimi sanıyorum, hepsi de kan emici bunların, vampirler. Büyüklerin ruh inkıbazı dedikleri bir hal var, bir hastalık, ruh kabızlığı, gavurcası angoisse. Şiiri de nesiri de berbat eden bu. Kelimelerin de kavramların da kabuğunda kalmak ne kötü. Kendine karşı özgür müsün sen?»

«Kelimelerle kavramlar arasındaki münasebet, anlamların akrabalığı hep birbirine karışıyor.»

«Şiiri kaçırıyoruz, şiiri. Kendimize karşı bile özgür olamıyoruz. Yırtamıyoruz perdeleri; Ben kendime karşı özgürüm. Evet ilân ediyorum, egemenliğimi. Amaa, yine de bir ağın için de hissediyorum kendimi.»

II

Yırtacağım ağı
Yırtacağım çağı
Yırtacağım,
Yüzünü ağartacağım.

III

«Neyi anlatabilirsin bununla, samançöpü dertlere?»

«Büyük lâflar deva değil, dertlere.»

«Yaşşa, bravvo, helâl olsun alkışlar.»

«İstemem, sizin olsun, pohpohlar. Eller sussun, alkış yok.

«Yılanın gömlek değiştirmesine benziyor, bizim yöntem değiştirmemiz.»

«Bizim yönümüz tekdir, kıble.»

«İnanmıyor ki, herkes buna.»

«Sus İvan İvanoviç sus. İki satırlık susma, bir çuval lâftan daha yeğdir. Şu kalabalığa bak kalabalığa, armutlar, patates çuvallarını doldurmalı bunları. Ceplerinde taşıyorlar kafalarını.»

IV

Süreceğim ——
Defterini düreceğim
Çağın ——— ——
İnsanların
Olayların
Kuyruklu yalanların
Hesabını göreceğim
Yıl
Ay
Ay
Gün
Sökülün
Ceplerinizde taşıdığınız
Kafalarınızı.

«Niye gülüyorlar bunlar İhvan?»

«Anlamadıklarını belirtiyorlar, gülmeleriyle. Bir canavarın esnemesidir, gülenlerin gülmeleri. —Benim bildiklerimi bilseydiniz, çok ağlar az gülerdiniz— Ne bilsinler İvan İvanoviç, ne bilsinler, Evrenin Erdeminin, imbiklenmiş inci sözlerinin, neler ifade ettiğini, gösterenler dişlerini.

Gülmeyi karneye bağlamalı
Gülmeyi karneye bağlayacağız.
Yüreklerinizde kurduğumuz yönetimin
Yöntemleri etki nolacak dünyanıza
Ağızlarınızda kilit değil
Vicdanlarınıb kelepçeleycek kahkahalarınızın

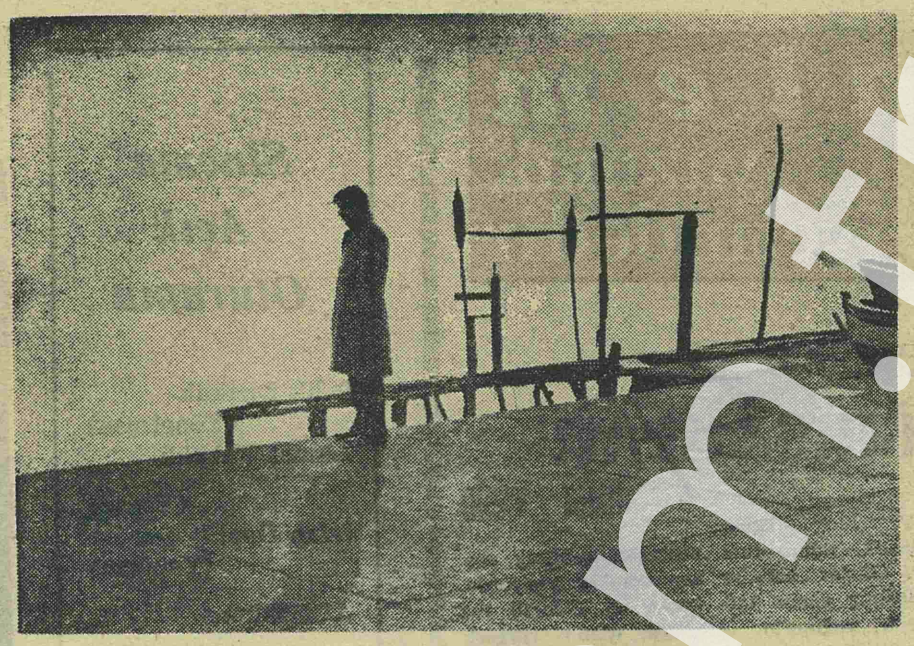

Bozuk bir saat zembeleği gibi
Boşalmayacak ağzınız,
Kahkamalar patlatamayacaksınız mısır patlatır gibi

Gülücüklerin sahtesine gümrük konacak
Tekeline alacağız kahkahaları yönetimin
Gülmeyi hak edene kadar
Çok ağlayacak az güleceksiniz
Bildikleriyle Evrenin Erdeminin
Soyutun bilincinin
Derin kuyularında
Yükselirken özgür ufuklara
Boğulacaksınız kahkahalara
Azı dişlerinizi gösterene kadar
Gülün o zaman gülün
Bülbülün

kafeste ah'ettiği dünyada

VII

«Sustular.»

«Şiiri arayabilselerdi, bulurlardı yüreklerin de, kendi gizli kalmış yönlerini. Helâlın zevkini tadamayan, haramda arar kendisini. Süleyman niye'de sabah, Sultan Ahmedde yatsı, Fatih'de de akşamları arayanlar bulurlar kendilerini. İster Beyazıt'da olsun, ister Şehzadebaşında, ne rede olursanız olun, coşkun akar, öğle ve ikindinin ırmakları. İfadenin ötesindeki iklimlerde şiiri arayanlar kırsın kalemlerini kırsınlar. Kalemin yazdığı şiir değildir. Yüreğimizde yaşayan bir iklimdir, şiir Ayasofya'nın kubelerinde ağlar akşamları.»

«Ne söylüyorsun sen İhvan, anlayamıyorum dediklerini.»

«Hiç İvan İvanoviç, hiç. Söylediklerim söylemek istediklerimin gölgesi bile değildir. Sen kendini aradın mı hiç kubbelerin altında? Şiiri kitaplarda aramana gerek yok. Git kitablarda ara kendini, sonra da kubelerin altında kendinle tanış, kendinle. Ayasofya'da buluşabilirsin şiirle, Topkapı'yı gezin beraber, sonra da Gülhanede dinlenin. Akşam olunca Fatih'e gitmeyi ihmal etme. Bir şok geçirmelisin ki kendine gelesin. İbadetin zevkinde bulamayan kendisini hiç bir yerde bulamaz. Sonsuzu sırıfa değişen budalalar, söylenmeyen söylenmez, söylenemez duyulur. Şiir de Şair de kendisini orada bulur. Orada, o anlatılmayıp da yaşanan iklimlerde Kim nerede ne söylerse hepsi bir çuval lâf. Susmanın zevkini tadın kubbelerde. Kalkın yürüyün, koşun, arayın kendinizi kendinizde. Kafalar kalbler ruhlar beyinler etlerinize kemiklerinize değil sözlerim. Arayın kendinizi arayın. Tarayın kendinizi, tarayın.»

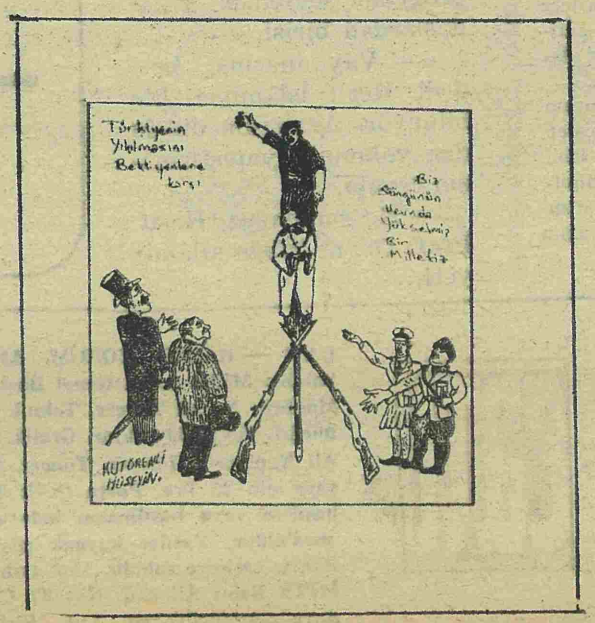

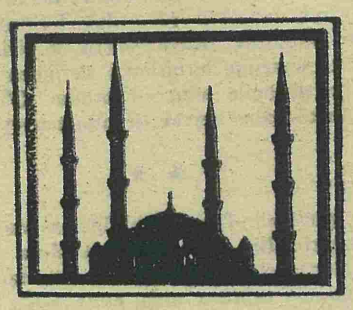

«Yargıla bizi, yargıla.»

«Ben ancak kendimi yargılayabilirim.»

«Kendimize karşı özgür olmak istiyoruz; yargıla bizi.»

«Herkes, ancak kendisine karşı özgür olabilir. Bir başkasının özgürlüğü benim tekelimde değildir. Ben ancak kendimi yargılayabilirim, kendimi.»

«Yargıla bizi, yargıla.»

«Hiç kimse sizi size veremez, arayın kendinizi arayın. Hiç kimse de sizi sizin yerinize yaşayamaz, yaşayın kendinizi yaşayın. Yürekleri nizde gizli kalmış yönlerinizle.»

«Şiiri istiyoruz, şiiri. Yargıla bizi.»
«Sizi, size celb'ediyorum dostlarım
Sizi size havale
Yargılayın kendikendinizi
Kendisi ile hesaplaşmış
Kendisi ile dalaşmış
Kendisi ile anlaşmış
Kişiler soracaktır toplumun hesabını
Sizi size celb'ediyorum
Sizi size havale
Yıkın pıçaklarınızın altına
Nefislerinizi
Kurbanlık birer koyun gibi
Besmele ve tekbirlerle
İbadet eyleminin keskin bilincinde
Bilenerek
Özleştirilerle
Çekerek pıçaklarınızı nefislerinize
Getirin kendinizi kendinize.»
«Buldum İhvan, buldum.»
«Neyi buldun İvan?»
«Kendimi»
«Bir porsiyon aşûrede mi?»
«Hayır, o sözünü ettiğin pıçağın altında.»

Pıçağın altında buldu kendisini. Kalktı, yürüdü, koştu, ifadenin ötesindeki iklimlerde şiir, onu bekliyordu. Ezanlara uzattı ellerini «Anlatılmayanı anlatmak anlatılamayanı anlatmak» diye düşündü, kendikendisine ama anlatılmayan anlatılamıyor ve sadece yaşanıyordu.

Evet dostlarım, eevet. Bir çuval lâf, bir çuval yulâf demektir. Dolambaçlı yolları da arıyoruz kendimizi, tuhaf olan bu. Susmanın zevkini tadalım, kubbelerin altında. Sanat, şiir, neşir, estetik hepsi oradadır. Bir bu kaldı, çalamadıkları. Sökemediler yüreklerimizden şakırdayan ırmakları. Ayasofya'da akşam, Sultan Ahmed'de yatsı, Süleymaniye'de sabah. Ne niçin, nasıl'da bulur kendisini «Hayal alel felâh, hayya alel felâh,» Öğle ve ikindileri, bir medrese köşesinde de bulabilirsiniz kendinizi. Ya da bir hasır seccadenin üstünde. Yüreğim yarılacak gibi oluyor, duyduklarımı söyleyemediğim için. Sığmıyor kalbime kaygılarım. Boşuna kasılmayalım dostlarım. Bir çuval lâf, bir çuval yulâftır. Susalım artık, susalım. Susmanın zevkini tadalım, kubbelerin altında.

kalem yazmak mecburiyetindedir

Bir hikaye denemesi:

BAĞIRSAKLAR

AHMET VAHİD

Yol üstünde tanışmıştık. Bilmiyorum nedendir, çabucak alışmıştık birbirimize. Günler, haftalar hep beraber geçiyordu. Her beraber gezdiğimiz günün tadı başka idi. Güneşli yaz günlerinde güneşlenir, yağmurlu gecelerde ıslanır, rüzgârlı havalarda yaklaşır, sarılırdık birbirimize. O evini, ben işimi bırakmıştım artık. Tek yaptığımız şey beraber gezmek, dolaşmaktı. Düşünmek mi?.. Yoktu bizde düşünmek. O beni seyrediyor, ben onu seyrediyor ve beraberce sadece ikimizi tahayyül ediyorduk acaipçe. Sanki yetmiyordu hep beraber oluşumuz. Başka şeyler lâzımmış gibi eşimizde olmayarak tahayyül ediyorduk birbirimizi.

İkimiz bir olmuştuk. Kaynaşmıştık birbirimize. Ama nedense birbirimizin içini seyredip birbirimizi derinden tanımak istiyorduk. Bunu ben bütün gücümle arzu ediyordum. O'nun da arzu ettiğini görüyordum. Çünkü bana, seyrek de olsa tahayyül ettiği şekilde beni anlatıyordu.

★ ★ ★

Bir bahar günü idi. Dirliğin, birliğin mevsimi bahar. Hava güneşli, hafif rüzgârlı. Biz, ikimiz de arabalara binmiyor; yürüyerek gidiyoruz. Bir alana geldik. Toprak kokusunu taşıyan yeşil bir alana. Oturduk. Oturmasına oturduk ama, etrafımızda garip şeyler oluyor. Hemen yanımızda yeşilliklerin arasından yeşillikleri ezerek toprağa bir kazık dikilmiş. Yakın olup olmadıklarını belirleyemediğim cicili ciciliyüksek evler ise oldukları yerde durmuyor. Yaklaşıp yaklaşıp uzaklaşıyorlar. Evlerin arasına ve içine nem girmiş ve sinmiş. Ben baktıkça, dikkat kesildikçe nem gölgeleşiyordu. Bazen sık bazen seyrek arabalar geçiyordu evlerin arasından. İnsanlar korkuyordu arabalardan gölge diye. Biz, ikimiz ise oturuyoruz kuşkuya kapılmadan. Bütün bunları görürken istifimi bozmuyorum. Seyrediyorum O'nu. O da beni. Seyrederken birbirimizi, birden irkildik ikimizde. Kulak zarlarımız zorlanmıştı büyük bir patlayışla. Ne oldu?.. Az sonra anladık ki, kulak zarlarımıza dayanıp beynimize doğru yol arayan büyük patlayışın bir «yol» çığlığı olduğunu. Gülüverdik gayrî ihtiyarî birbirimize.

Güneşi bulutlar kaplamıştı. Rüzgâr şiddetleniyordu. İlk defa kuralı bozdu. Evine gitmek istediğini söyledi. Kabul etmedim. Sarıldı... Sarıldım... Sarılmadan edemiyorduk... Üşüyorduk rüzgârda. Rüzgârla her şey ortalığa çıkıverivordu. Biz de rüzgârla ortalığa çıkmıştık...

Rüzgâr yavaşlamıştı. Ben O'nu tahayyül ederken sarsılıverdim. Önüme birşey çıkmış da yolumu kapmışlar gibi sakince, yavaşça duruverdim. Kendimi dinlemeğe, tahayyül etmeye başlamıştım. O çimenlere uzanmış, oturuyordu. İçim boşalıverdi birden bire. İçi boş bir karpuz gibi idim. Son anda maksimumda iken minimuma, minimumdan da sıfıra inmiştim. «Ben bittim» deyiverdim yavaşçacık. Çektiğim sancılar tatlı birer sancı idiler. Sanki sırtıma yüklenmiş yükü yavaş yavaş kaldırıyorlardı. Sancı çektikçe içim boşalıyor, çürüyor, çözülüyor ve o nispette rahatlıyorum. O inanmak istemedi. «İşte gör» deyip açtım karnımı, çıkarmağa başladım içimdekileri. İçimdekileri tümüyle çıkardığımda gördüklerim sadece bağırsaklardı. Demek içimdekiler sadece bağırsaklar imiş. Bağırsakları hemen yavaşça koşup, yeşillikler arasından toprağa dikilen kazığa dolamağa başladım. Ellerim boşalınca O'na bakıverdim. O'na baktıkça alnım kırış kırış oluyor yüzüm adeta çürüyordu. Tekrar, «ben bittim» dedim O'nun vefalığına güvenerek. Az önce O'nun kuralı bozduğunu hatırladım. Yüreğim parçalanırcasına «sen git evine artık» diyerek kuralı bu sefer ben bozuverdim.

Gitti... Arkasına bakmadan, göz yaşı dökmeden, hıçkırmadan, sarsılmadan; rahat rahat, aheste aheste, her zamanki gibi yürüyerek gitti. O'nun arkasından bakarken evinin sokağı aydınlanır oldu. Gözlerim kamaşır, nefesim kesilir, bacaklarım tutmaz oldu sokağın aydınlandığını görünce. Birden geri döndü sokağın aydınlanmasıyla. Demek gölgeliklerden hoşlanıyordu. Kabul etmedim. «Olmaz, hayır olmaz... Git benden... Git!..» diye haykırınca koşar adımlarla uzaklaştı benden. O'nun arkasından da bir başkasının koştuğunu görünce anladım bana gelmediğini, benden az ilerideki bir başkasına gittiğini. Sokakları tekrar gölgelenmişti. Nemli, küflü gölge bu sefer daha şiddetle çökmüştü sokağa.

Adetâ yığılırcasına oturdum çimenlere. İnsanlara bakıyorum hepsi gölge. Alnında toprağın izini taşıyan yok gibi. Her şeyden soğumuşcasına bekliyorum o adamları... Alnlarında toprağın izini taşıyan adamları. Geleceklerinden de bütün bunlara rağmen ümitsiz değilim. Geleceklerine ümidim sonsuz. Artık ben bağırsaklarımdan kurtuldum. Onlar geldiğinde de tastamam kurtulurum. Sokağım da aydınlanır o zaman.

Milli Türk Talebe Birliği

Üniversiteye giriş deneme imtihanı 22 Mayıs 1976 günü 57 ilde yapılıyor.

Kayıt tarihi 5 Nisan - 5 Mayıs.

Sinema Açık Oturumu

Salih Diriklik (Yönetmen)
Ahmet Kabaklı (Yazar)
İrfan Önal (Yapımcı)
Atıf Yılmaz (Yönetmen)
Osman F. Seden (Yönetmen)
Safa Önal (Yönetmen)
Ahmet Güner (TV. Prog.Bşk. Uz.)
Mesut Tümay (Sinema Yazarı)

★

3 Nisanda MTTB konferans salonunda yapılan açık oturumun metni gelecek sayımızda.

İKİ FIKRA

(Baştarafı 10. sayfada)

mış diye tamtılmıştı) ve danışman kadrosu.

Kendisine sık sık danışılan danışman, (Bende beğenmedim ama cümle böyle) konuşurken ekrana adı yazılıyor. Hemde adının önüne Ord. Prof. Dr. titri eklenerek. Çocuklardan birisi, ruhunun, boş olduğunu, öğretmenlerinin ve okuduklarının kendisini tatmin etmediğini söyledi. Babalardan biri de «İslâmiyet» dedi. Sadece «İslâmiyet», devamını getiremedi, çünkü spiker hemen susturdu ve adı ekrana yazılan danışman Ord. Prof.'a mikrofonu sundu. Ord. Prof Danışman «Siz bilmezmisiniz ki, Ortaçağ da Kilise cennet anahtarını sattı. iKlise aydını afaroz etti. v.s. v.s.» derken programı seyreden arkadaşlardan birisi,

«— Vay anasına be» dedi. Herif İslâmiyeti hiç bilmiyor. Aramızda nükdedan yokmu ki yapıştırmasın cevabı,

— Ne sandın ya, Herif Prof. Dr. ne bilsin sİlâmiyeti...

Sebil
herşey hak için
haftalık tarafsız siyasi,edebi,tarihi,gazete

KADİR MISIROĞLU ve arkadaşlarının

kılıçlaşan kalemleriyle...

Okuyunuz

muhabere adresi P.K..808 İST.

KONFERANS

Üstad Necip Fazıl Kısakürek
Tarih : 3/4/1976
Saat : 20.00 de
Yer : MTTB konferans salonu.

MTTB TEŞKİLÂT BAŞKANLARI TOPLÂNIYOR

3 Nisan 1976 günü MTTB'ne bağlı 130 teşkilât başkanı Genel Merkezde toplanacaklardır.

Gima

KIZILAY | ULUS | B. EVLER
AKAY | AŞAĞI AYRANCI | ALTINDAĞ | A. PAŞA
CEBECİ | ESKİŞEHİR | KARABÜK MERKEZ
ÇANKAYA | K.YAKA | K.ESAT | MALTEPE
KDZ. EREĞLİ MERKEZ | ZONGULDAK MERKEZ | İSTANBUL BAHARİYE
YENİ MAHALLE | KARABÜK ŞUBE | K.EREĞLİ ŞUBE | ZONG. ŞUBE
İSTANBUL İRT. BÜROSU | İZMİR İRT. BÜROSU | KONYA İRT. BÜROSU
21 MAĞAZA - 3 İRTİBAT BÜROSUYLA

Gima
DAİMA HİZMETİNİZDEDİR.

ÇATI — HABER, YORUM, AKSİYON — AYLIK GAZETE Sahibi: MTTB adına Genel Başkan Rüştü Ecevit. Yazı İşleri Müdürü: Necati Tuncer, Teknik Sekreter: A. Muvahhid Boynueğri, Fevzi Bayraktar, Grafik. Erol Abasız. Abone Dağıtım: Ali Yeniyurt, Hüseyin Tuncer. Fiatı: 250 kuruş. Abone 12 sayı için 25 lira. Posta Çeki: 20092150. Gönderilen yazılar basılsın veya basılmasın iade edilmez. Yazılardan Yazarlar mes'üldür, Yazılar kaynak gösterilmeden iktibas edilemez. İlânlar tarifeye tabidir. Her ayın son haftasında çıkar. Adres: MTTB Bab-ı Âli cad. No: 37 Cağaloğlu - İST. Dizgi baskı: Asya Gazetecilik ve Ltd. Şirketi (FAZİLET) matbaası.